PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

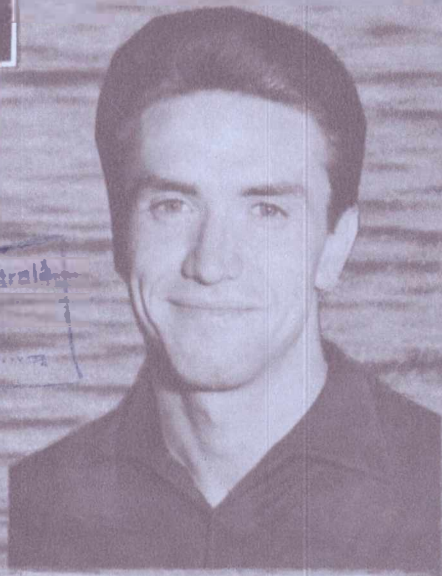
Nr. 17 (112) SEPTEMBRIE 1963 — Anul VI (XVI)

O VICTORIE DE AUR A SPORTULUI ROMÎNESC

CAMPIONATELE MONDIALE DE CAIAC-CANOE DE LA JAJCE (IUGOSLAVIA)

VASILE NICOARĂ

AUREL VERNESCU

SIMION ISMAILCIUC

HARALAMBIE IVANOV

ALEXANDRU IACOVICI

ANTON IVĂNESCU

ACHIM SIDOROV

MARELE SUCCES AL CANOTORILOR

477 de sportivi și 25 de națiuni s-au înfruntat la Jajce, în campionatele mondiale și europene de caiac-canoe. Țări cu vechi tradiții în sportul padelei și pagaiei și-au trimis pe apele lacului Blisko cei mai de seamă reprezentanți la marea confruntare mondială a sporturilor nautice. Străluciți campioni din Uniunea Sovietică, Ungaria, R. D. Germană și R.F. Germană, Suedia, Cehoslovacia, Danemarca, cu palmaresul încărcat de medalii, au ținut să-și dispute întîietatea pentru cucerirea trofeelor puse în joc. Specialiștii și cronicarii de sport, prezenți în număr mare la Jajce, acordau prima șansă pentru ocuparea locului I în clasamentul pe națiuni echipelor Uniunii Sovietice, Ungariei și canotorilor germani.

Dar sportivii romîni au infirmat aceste pronosticuri. Chiar de la primul start reprezentanții țării noastre au arătat că pentru victoria în campionate se va da o luptă acerbă, în care Romînia va fi vioara întîi. În serii, cronometrele au fost martorele puterii de luptă și de voință a canotorilor noștri, înregistrînd timpi excepționali. Au venit apoi finalele.

Minunată a fost comportarea reprezentanților Romîniei. Dominînd cu autoritate concursul, ei au stîrnit admirația prin tehnica lor înaltă, prin măiestria arătată, prin forță și rezistență, prin puterea excepțională de luptă.

În momentele cele mai dificile, cînd bătălia se dădea pentru fiecare metru de pistă, pentru fiecare zecime de secundă, „băieții Snagovului" au știut să găsească ultimele resurse, să se mobilizeze, să învingă.

În tot timpul campionatelor o atmosferă de entuziasm a domnit în rîndurile delegației noastre. Fiecare victorie, fiecare succes era un puternic stimulent pentru ceilalți, un imbold în obținerea de noi victorii.

Marea biruință romînească de la Jajce este rezultatul muncii neobosite, migăloase, științifice, plină de pasiune, pe care au depus-o toți componenții lotului nostru în antrenamente și concursuri, este urmarea firească a dăruirii totale pentru obținerea victoriei.

La Jajce au fost momente de neuitat. Momente de bucurie copleșitoare în rîndurile delegației romîne, cînd crainicii anunțau victoriile noastre în cîteva limbi, cînd sportivii romîni urcau pe treapta cea mai de sus a podiumului, cînd drapelul scump al patriei se înălța pe catarg, iar deasupra apelor liniștite ale lacului răsunau solemn acordurile imnului de stat al Republicii Populare Romîne.

„Romînii au fost uimitori!"... „Sînt cu două clase superioare adversarilor!"... „Nicoară este un vrăjitor al apelor"... „Romînii sînt un exemplu de hotărîre și combativitate!"... „Romînia a meritat din plin locul I pe națiuni!"

Cum să nu ne umple inima de bucurie asemenea aprecieri adresate tinerilor cu inscripția „ROMÎNIA" pe treninguri!

Bravo vouă sportivi și antrenori care ați adus patriei un asemenea succes: 6 titluri de campioni ai lumii și ai Europei, 4 medalii de argint, 1 medalie de bronz, locul I în lume la caiac-canoe în clasamentul pe națiuni. Încă o dată, din toată inima, BRAVO pentru triumfalul vostru succes!

ÎN FOTOGRAFII:

① Cei șapte campioni mondiali, la revenirea în patrie. De la stînga la dreapta: Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Alexandru Iacovici, Simion Ismailciuc, Achim Sidorov, Anton Ivănescu, Aurel Vernescu.

② Maestrul emerit al sportului Simion Ismailciuc e din nou campion mondial. La 33 de ani!

③ Aurel Vernescu e fericit. A cucerit două titluri mondiale și două medalii de argint.

④ Nicoară (în prim plan) și Ivanov, de trei ori campioni mondiali, pe apa lacului Pliva de la Jajce.

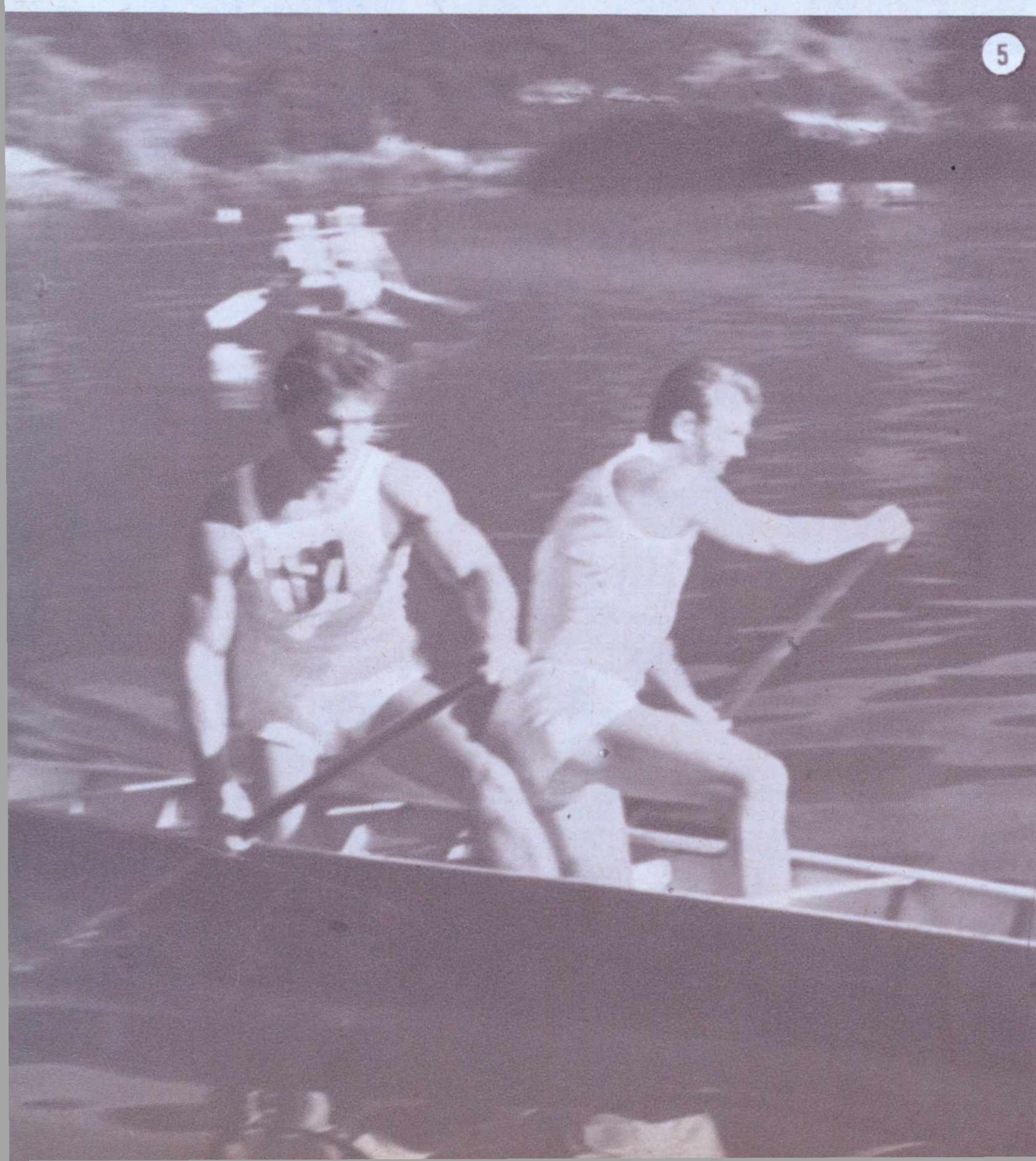
⑤ Iacovici (stînga) și Sidorov în cursa la capătul căreia vor cuceri medaliile de campioni mondiali.

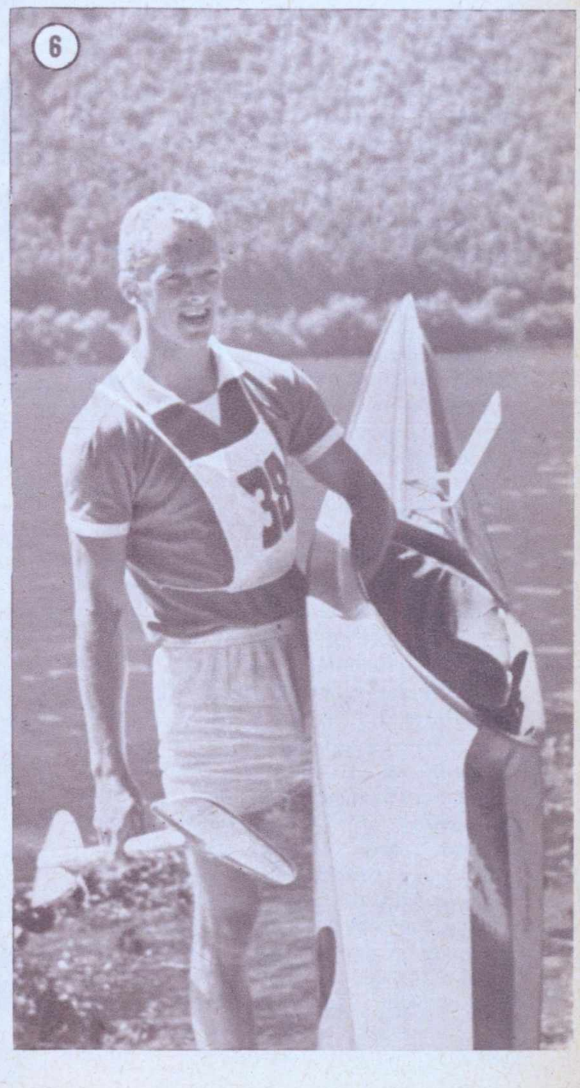
⑥ Caiacistul danez Hansen, învingătorul lui Vernescu pe 1.000 m, cu două sutimi de secundă și învinsul campionului nostru pe 500 m cu aproape 3 secunde.

3

4

5

6

PERSPECTIVE ÎN SEPTEMBRIE

INTERVIUL NOSTRU cu
GHEORGHE ZÎMBREŞTEANU,
maestru al sportului, antrenor federal

I.: Ce prevede calendarul competiţional al F.R.A. pentru luna aceasta?

R.: În septembrie, atleţii noştri fruntaşi vor avea de susţinut două examene de primă importanţă. Este vorba de întrecerea balcanică, de la Sofia (13—15), şi de meciul Romînia—R.D. Germană, de la Bucureşti (28—29). Pe stadionul Vasil Levschi, sportivii noştri intenţionează să reediteze cucerirea locului întîi pe echipe, iar pe pista stadionului Republicii vor începe asaltul normelor olimpice, pe un front larg. Pentru atingerea acestor ţeluri ei vor trebui să aibă o comportare corespunzătoare valorii şi pregătirii lor, nu sub aşteptări, aşa cum s-a întîmplat la finalele campionatelor republicane de la Cluj (cu prea puţine excepţii).

I.: Căror atleţi şi atlete li se întrevăd şansele de a fi „capete de afiş" în aceste două confruntări internaţionale?

R.: Desigur, în primul rînd aceste şanse le vor avea cei patru recordmani ai anului 1963: **Porumb** (2,10 m la Galaţi şi 2,11 m la Ploieşti), **Barabaş** (14:02,4 de la 14:03,0 pe 5.000 m la Helsinki), **Ciochină** (16,13 m la Sofia) şi **Calnicov** (7,61 m la Cluj).

I.: În privinţa lui Porumb, recordmanul nostru la săritura în înălţime, nu s-ar putea vorbi, la ora actuală, din nefericire, de o pierdere a celei mai bune forme sportive? Întrebarea se referă, în special, la evoluţia sa de la Cluj, unde cel mai bun „combustibil" l-a avut Spiridon, contrar aşteptărilor majorităţii specialiştilor.

R.: Despre Porumb s-ar putea spune că este omul victoriilor şi al eşecurilor. La Cluj, eşecul în faţa lui Spiridon, dar în primul rînd în faţa propriului său record (2,00 m faţă de 2,11 m!) şi-ar găsi explicaţia în indispoziţia pe care i-a creat-o tratarea cu întîrziere a unei infecţii dentare. Vina este a lui pentru că a neglijat acest lucru. Nu a fost prevăzător. În schimb, a fost prea încrezător în posibilităţile sale. Şi a greşit. La Sofia, îi dorim să arate că el, personal, este convins că locul II de la campionatele republicane a fost un accident ce putea fi evitat.

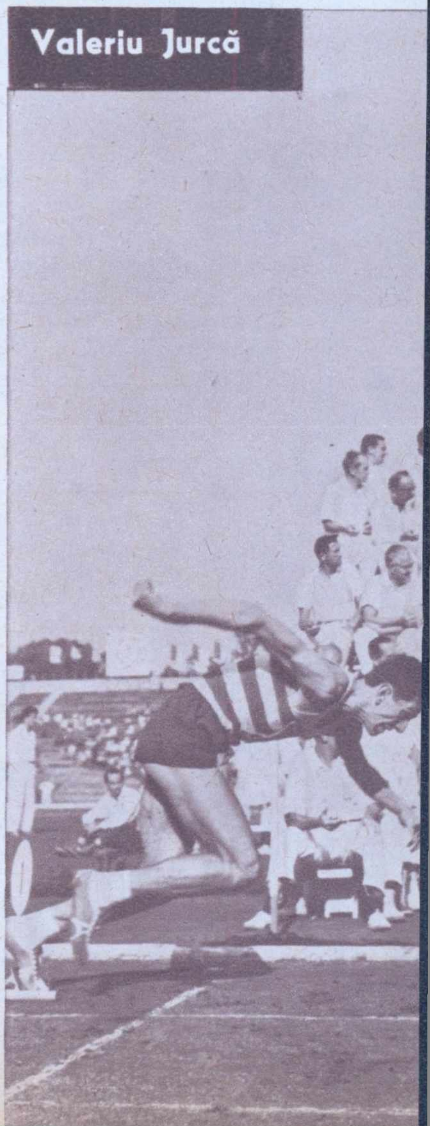
I.: Ce recomandări consideraţi că ar fi utile, în prezent, pentru Barabaş, Ciochină şi Calnicov?

R.: Barabaş este un atlet de mare viitor în proba sa. Evoluţia lui valorică este împiedicată uneori de faptul că el nu şi-a clădit încă în întregime acea personalitate care-i caracterizează pe marii performeri. Cînd nu va mai simţi deloc lipsa curajului, a încrederii şi a adversarilor de valoare, atunci pista îşi va recăpăta netezimea, prin dispariţia acestor obstacole, iar Barabaş va ţîşni spre noi recorduri sub 14 minute. Ciochină este în progres anul acesta la triplusalt. Dispune de multă seriozitate şi putere

Iolanda Balaş

Andrei Barabaş

Zoltan Vamoş

Valeriu Jurcă

de muncă. Uneori, însă, el face aceeaşi greşeală menţionată la Porumb. Manifestă prea multă încredere în calităţile sale, le consideră suficient de dezvoltate. Rezultatul: performanţele plătesc tribut. Calnicov este un învingător momentan. Nu-i subapreciez valoarea, dar nu-l ignor nici pe Popovschi (acestuia din urmă i-ar trebui ceva mai mult „nerv"). Calnicov are în Popovschi un bun stimulent (şi viceversa). Este necesară continuarea operaţiilor de şlefuire tehnică pentru ca poarta spre noi recorduri să se deschidă cît mai uşor, fără să scîrţîie.

I.: Nu aţi inclus printre presupusele capete de afiş pe recordmana mondială, Iolanda Balaş. E vorba de un capitol special?

R.: Da. La Oradea, Iolanda Balaş a suferit un accident cu prilejul săriturii ei la 1,88 m. Din această cauză a urmat o... pauză acolo sus, la plafonul recordurilor mondiale. Deşi acel 1,80 m de la Cluj indică linişte la marile înălţimi, totuşi, în cosmosul săriturii în înălţime se simte că pluteşte un nou rezultat mare. Unde vor izbucni ropotele de aplauze, la Sofia sau la Bucureşti. Rămîne să decidă Ioli.

I.: Ce alte perspective mai întrevedeţi pentru septembrie?

R.: Fiindcă tot ne aflăm în sectoarele de sărituri, socotesc potrivit să o citez şi pe Viorica Viscopoleanu. Îi este la îndemînă să-şi continue succesul de la Cluj şi la Sofia, şi la Bucureşti. Chiar cu record. Părăsind aceste sectoare şi revenind pe pista de alergări, putem spera — în cazul unei companii valoroase în întîlnirea cu atleţii din R.D.G. — în noi recorduri la 3.000 m obstacole şi la 200 m plat băieţi. Aşadar, Vamoş poate furniza o cursă spectaculoasă şi valoroasă în noua sa probă în care va lua startul la Tokio, iar prietenii Zamfirescu şi Jurcă, specialiştii turnantelor, pot ataca restul de linie dreaptă pentru a rupe, la sosire, firul actualului record deţinut încă de Moina (21,3 sec.). La aceste nume, desigur, pot fi adăugate şi altele. Nu o fac, deoarece doresc să nu-i lipsesc pe iubitorii atletismului de surprizele plăcute.

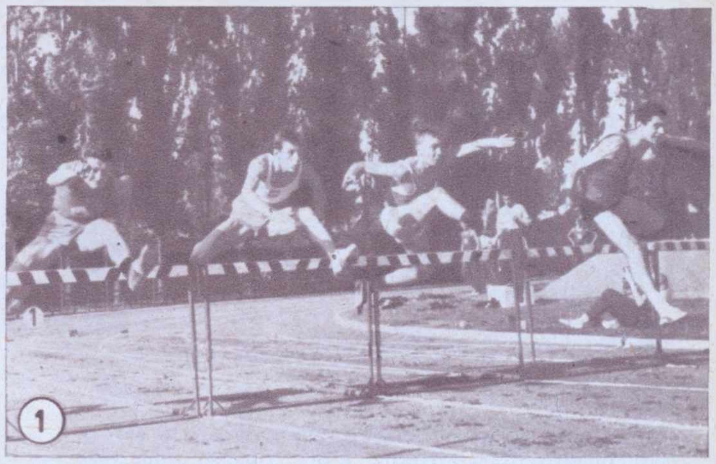
Interviu luat de C. HORIA

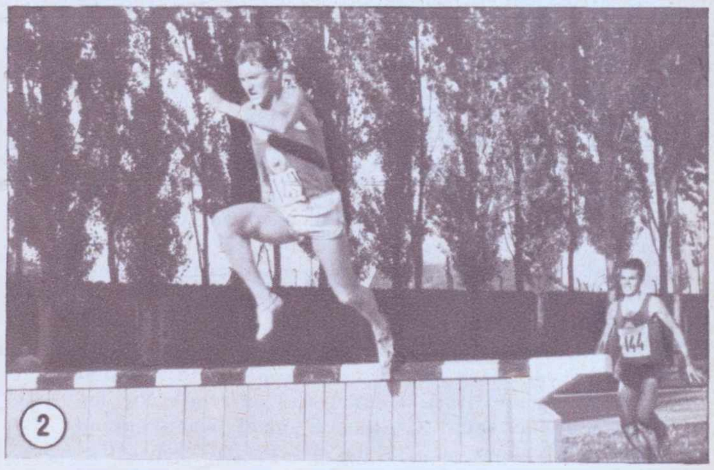
TRIUNGHIULARUL JUNIORILOR

La Timişoara, a avut loc recent o interesantă întîlnire internaţională de atletism. Echipele de juniori ale ţării noastre şi-au verificat pregătirea într-o întrecere triunghiulară cu formaţiile Poloniei şi Iugoslaviei. Rezultatele obţinute de tinerii sportivi romîni sînt excelente, aşa cum de altfel le reflectă şi clasamentul final al triplei întîlniri. Băieţi: **Romînia — Iugoslavia 102 — 97; Romînia — Polonia 93,5 —114,5; Polonia — Iugoslavia 118—81.** Fete: **Romînia—Polonia 63 — 52.**

ÎN FOTOGRAFII: ① **Se trece peste primul gard din cursa de 110 m. g., cîştigată de Viorel Suciu — 14,3 (primul din dreapta).** ② **Constantin Perju a doborît două recorduri republicane; iată-l trecînd peste ultimul obstacol în cursa de 1.500 m şi îndreptîndu-se spre victorie — 4: 17,8.** ③ **Sosirea în cursa de 400 m cîştigată de Ion Osoianu cu timpul de 50,1.**

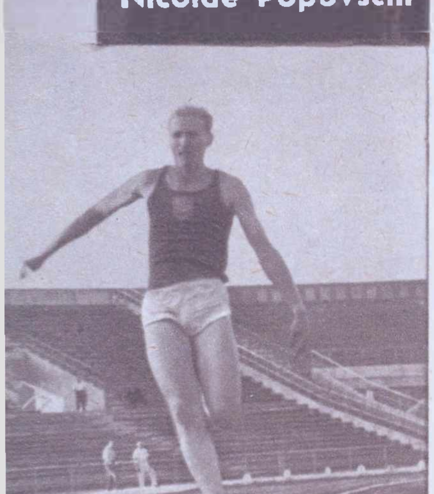
Foto: SILVIU DUMITRESCU

1

2

3

Nicolae Popovschi

RETROSPECTIVE

Ideea organizării unei competiţii de atletism inter-balcanice a aparţinut lui Mihailos Rinopoulos fostul preşedinte al federaţiei de atletism din Grecia. Cu ocazia J.O. din 1928, acesta a convocat la Amsterdam o conferinţă a reprezentanţilor ţărilor balcanice, cărora le-a expus planul său privind organizarea Balcaniadelor, o copie în mic a Jocurilor Olimpice. Ideea aceasta a fost îmbrăţişată cu entuziasm şi chiar anul următor, în luna septembrie, a avut loc la Atena un concurs balcanic experimental. Succesul întrecerilor, la care au participat atleţi din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia şi Romînia, a depăşit pînă şi cele mai optimiste aşteptări, trecîndu-se astfel la oficializarea lor.

● În ziua de 27 septembrie 1929 a fost semnat, la Atena, procesul verbal de constituire a Jocurilor Balcanice de atletism, *„competiţie sportivă anuală, care va fi organizată succesiv în capitalele ţărilor participante"*. Aceste concursuri aveau să-şi asigure în scurt timp o popularitate şi un prestigiu însemnat care a depăşit zona Balcanilor, devenind în zilele noastre una dintre cele mai reuşite competiţii atletice cu caracter „regional" din întreaga lume.

● Şirul Balcaniadelor a fost inaugurat oficial, tot la Atena, în octombrie 1930. În cei 33 de ani care au trecut de atunci Jocurile Balcanice au fost găzduit în următoarele oraşe: Atena (1930, 1931, 1932, 1933, 1936 1939, 1953, 1957, 1960), Zagreb (1934), Istanbul (1935, 1940, 1955), Bucureşti (1937, 1959), Belgrad (1938, 1954, 1956, 1961), Sofia (1958), Ankara (1962) Anul acesta, la Sofia, va avea loc ediţia a XXII-a.

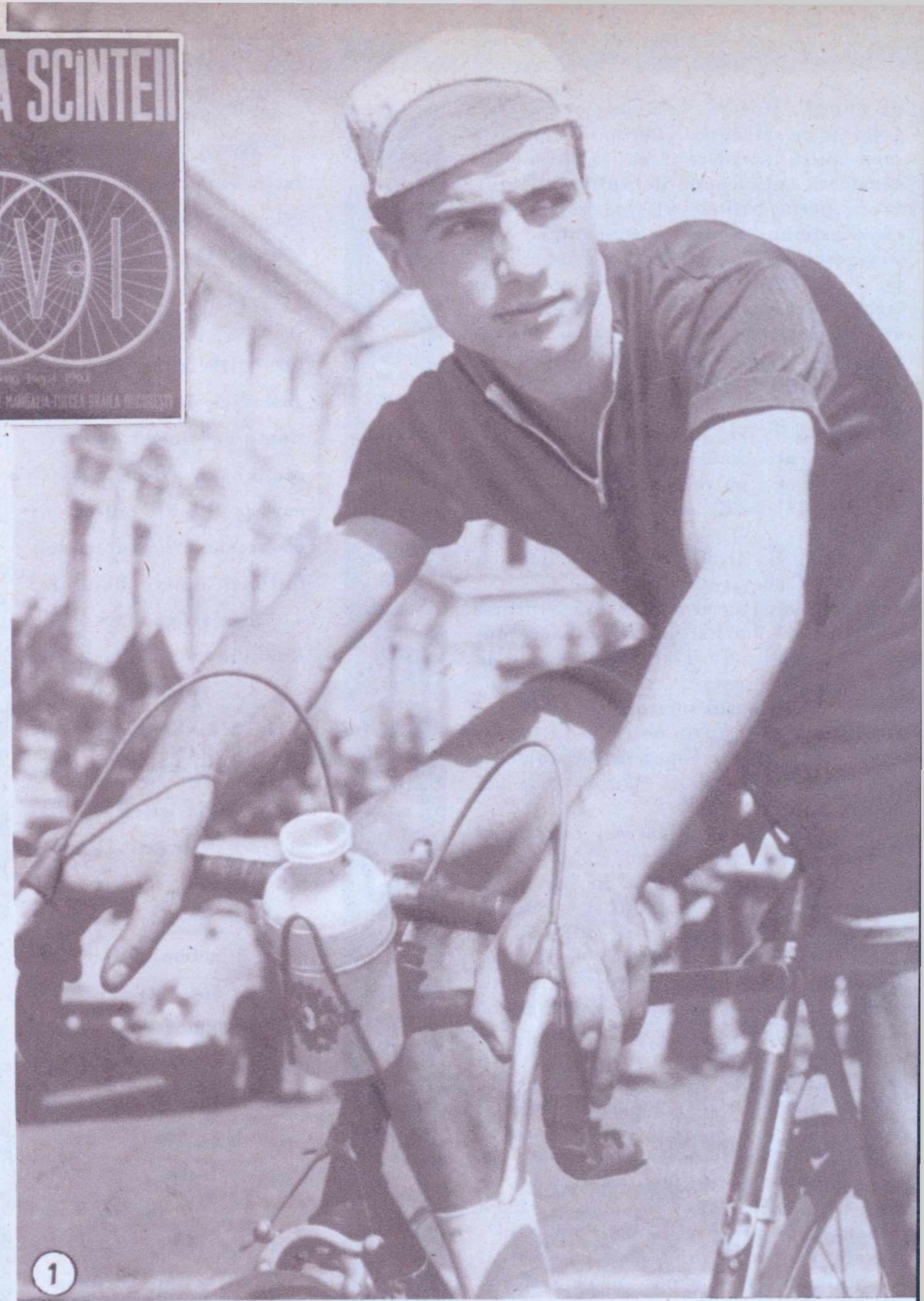
● La aniversarea a trei decenii de la instituirea J.B. care a avut loc în 1960 la Atena, a fost aprobat un steag al Jocurilor Balcanice de atletism. Macheta acestui steag, care se arborează de atunci la fiecare întrecere balcanică, a fost realizată de graficianul romîn Radu Veluda, maestru al sportului la... rugbi.

● Pînă la întreruperea şirului J.B., impusă de războiul mondial, victoria în clasamentul general pe echipe a revenit în mod invariabil formaţiei Greciei. De la reluarea întrecerilor din 1953, Grecia n-a mai obţinut însă niciodată victoria. În 1959 la Bucureşti şi în 1962 la Ankara primul loc în clasamentul general a fost ocupat de reprezentanţii ţării noastre.

● Din 1957 au început să se organizeze şi Balcaniade feminine. De fiecare dată, la cele şase ediţii desfăşurate, victoria a revenit atletelor noastre. Un amănunt interesant, Iolanda Balaş (înălţime) şi Ana Sălăgean (greutate) sînt singurele atlete participante la J.B. care au reuşit să cîştige de şase ori titlul de campioane balcanice.

● Cum este şi firesc, această competiţie îşi are şi recordurile sale, care se stabilesc însă numai în cadrul întrecerilor balcanice. Pe tabelul recordurilor masculine figurează şi numele a şapte romîni, la 5 probe: Zoltan Vamoş 1:48,2 pe 800 m (1959); Ilie Savel 51,6, pe 400 mg (1956); Eugen Ducu 2,02 m la înălţime (1962); Alexandru Bizim 79,96 m la suliţă (1959) şi membrii echipei de ştafetă — Traian Sudrigean, Ştefan Mihaly, Ilie Savel şi Grigore Enache — 3:12,3 la 4x400 m (1958). La fete, din cele 12 recorduri, atletele noastre deţin jumătate: Florica Grecescu 2:08,7 pe 800 m (1961); Iolanda Balaş 1,84 m la înălţime (1959 şi 1962); Ana Sălăgean 15,87 m la greutate (1962); Lia Manoliu 52,09 la disc (1960); Maria Diaconescu 52,74 m la suliţă (1961) şi echipa formată din Letiţia Bendiu, Crista Mesaroş, Ioana Petrescu şi Emese Kincses — 47,2 sec. la 4x100 m (1958).

C. CIOCAN: UN CÎŞTIGĂTOR MERITUOS

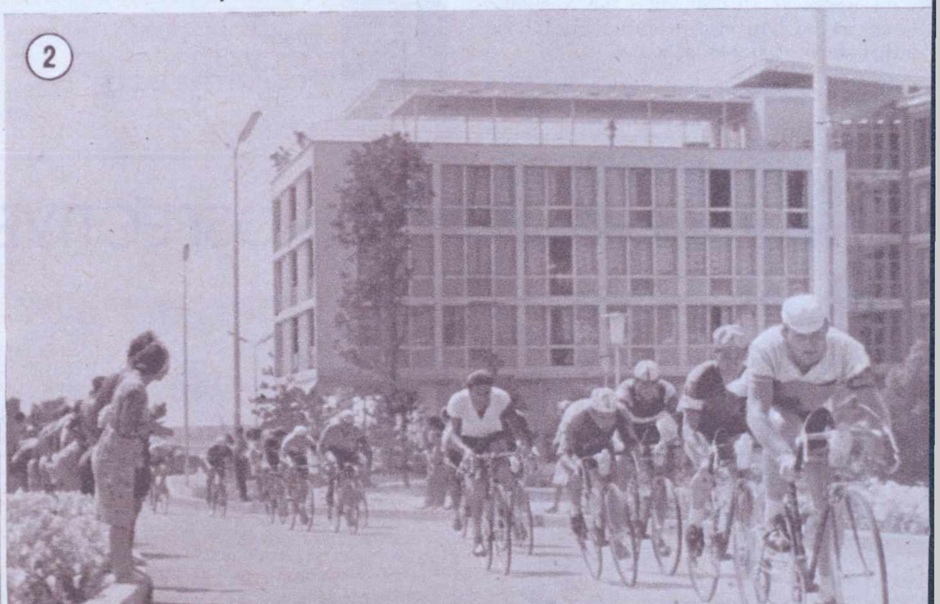
Cursa Scînteii a fost întotdeauna competiţia care a oferit tineretului posibilitatea să se afirme, să promoveze în rîndurile cicliştilor noştri fruntaşi. Şi, în această privinţă, nu a dezminţit nici cea de a 16-a ediţie a tradiţionalei alergări.

Aţi aflat desigur numele noului cîştigător al Cursei Scînteii: Constantin Ciocan. Un tînăr care abia a depăşit vîrsta junioratului. Singurul reprezentant în Cursa Scînteii al clubului Petrolul Ploieşti. Ciocan, handicapat de lipsa unor coechipieri care să-l sprijine în acţiunile întreprinse, nu s-a sfiit de adversarii puternici alături de care rula. A atacat în momentul cel mai potrivit, a cîştigat etapa a treia şi o dată cu ea şi tricoul galben, pe care a ştiut să-l apere şi să-l păstreze pînă la sfîrşitul competiţiei.

În această importantă întrecere, alături de Ciocan au fost şi alţi tineri care s-au impus ca sportivi talentaţi şi cu multiple posibilităţi. Unul dintre ei a fost Nicolae Niculescu de la Steaua. Niculescu a purtat tricoul galben o etapă şi a ocupat locul II în clasamentul general al competiţiei, întrecîndu-l pe binecunoscutul alergător Walter Ziegler, ceea ce, trebuie să recunoaşteţi, este o performanţă care nu stă la îndemîna oricui. Iar acum, pentru că am ajuns să amintim şi numele unui ciclist consacrat, trebuie să arătăm că, din partea rutierilor noştri fruntaşi, în afară de Ziegler, care a luptat din răsputeri pentru primul loc şi a lui Gh. Rădulescu, cîştigătorul ultimei etape, în rest nu am avut decît decepţii. Cea mai mare ne-au produs-o tocmai alergătorii în care se puneau mai multe nădejdi: Constantin Dumitrescu şi Ion Cosma. Aceşti doi sportivi, din motive pe care nu este cazul să le analizăm aici, s-au supărat unul pe altul şi, ca să se poată certa în voie, fără mărturia celorlalţi ciclişti, au rămas din pluton, lăsîndu-se depăşiţi pînă şi de cei mai slabi pregătiţi. Aşa s-a făcut că, la capătul semietapei Constanţa-Mangalia-Constanţa, C. Dumitrescu şi I. Cosma, însoţiţi de Gh. Bădără, — acesta curios probabil să vadă cum se va solda cearta dintre cei doi „mari" — au ajuns după închiderea controlului, fapt care le-a atras, bineînţeles, tuturor descalificarea.

Atitudinea lui Dumitrescu şi a lui Cosma este reprobabilă, cu atît mai mult cu cît, ca sportivi fruntaşi, ei ar fi trebuit să constituie pentru cicliştii tineri un bun exemplu. Şi nu au fost!

G. ŞTEFĂNESCU

ÎN FOTOGRAFII:

① S-a înscris un nou nume pe tabelul de onoare al cîştigători Cursei Scînteii: Constantin Ciocan. Iată-l fotografiat la sfîrşitul cursei.
② Plutonul trece pe faleza înnoitei staţiuni Mangalia.
③ Şi acum, iată-i pe cei trei descalificaţi: Gh. Bădără (21), asistînd pe I. Cosma (17) şi C. Dumitrescu în cearta lor.

În largul noului port Iliciovsk, situat la 45 km de Odessa, s-au întrecut în cadrul Regatei Prieteniei, desfășurată sub egida federației sovietice de specialitate, ambarcații din R.P. Bulgaria, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Polonă, R.P. Romînă și U.R.S.S. (reprezentate fiind toate republicile sovietice socialiste). S-au aliniat la start ambarcații din clasele Finn și F.D., țara noastră fiind reprezentată de Eduard Enopian, Petre Svoboda (Finn) și Mircea Dumitriu + Nicolae Zamă. (F.D.). Faptul că echipa noastră a ocupat locul II în clasamentul general pe națiuni, la o mică diferență de reprezentativa U.R.S.S., cîștigătoarea întrecerii, vorbește de la sine despre buna comportare a sportivilor noștri. În fotografie, un moment din timpul concursului la clasa F.D.: în prim plan, pe barca R M 1, echipajul nostru Mircea Dumitriu (stînga) + Nicolae Zamă.

VÎNT FAVORABIL

Foto: PAUL ROMOȘAN

PORTRET
JENEI

Internaţionalul Emeric Jenei, mijlocaşul echipei Steaua, este ceea ce se cheamă un om de echipă. Modest şi serios, muncitor şi dirz, Jenei nu ţine să strălucească cu orice preţ, dar în acelaşi timp nu precupeţeşte nici un efort pentru a-şi servi echipa.

E aproape de necrezut că Jenei are doar 26 de ani. Impresia spectatorilor e că „numărul 5" al echipei Steaua joacă de foarte multă vreme. Acest lucru demonstrează prezenţa activă a lui Jenei în jocurile din ultimii ani.

★

S-a născut la 22 martie 1937, nu departe de Arad, şi totuşi în Crişana. La Agriş, în raionul Ineu. Cînd micul „Imichi" împlinea un an, familia Jenei s-a mutat la Arad, aşa că, la drept vorbind, Jenei este arădean.

A început să joace fotbal pe „cont propriu" pe maidanele din cartierul Gai, pînă cînd a „semnat" pentru Indagrara, la 10 ani. Curînd a cucerit faima de cel mai bun fundaş... în spatele porţii, fiind mereu solicitat de cei mari în zilele de antrenament la o poartă. Primul antrenor — Szabo, fost la Amefa.

Timp de trei ani Jenei a rămas fidel Indagrarei, dar după aceea a trecut la U.T.A., în anul 1950. Antrenor: Dvorjak. Printre parteneri: Ciosescu, Dudaş, Izghireanu şi... Vamoş, atletul de astăzi. („Foarte talentat" — menţionează Jenei).

În anul 1953 Jenei este selecţionat în echipa de juniori a Aradului, ca inter stînga. În acel an Aradul a cîştigat Cupa oraşelor la juniori, învingînd în finală echipa Capitalei cu 2-0.

În cursul anilor 1953 şi 1954 Jenei urmează cursurile de perfecţionare din cadrul taberelor pentru juniori şi se remarcă tot mai mult. În toamna lui 1954, la 17 ani, el susţine cîteva jocuri amicale în

echipa întîi a textiliştilor, iar în primă[...] anului următor devine titular. Debutează într[...] joc cu C.F.R. Timişoara (2-2) la Timişoara[...] susţine primul joc oficial acasă în etapa următo[...] cu Petrolul (1-1) cînd înscrie golul echipei [...] (Raksi îmi sugerează să precizez că e vorba[...] golul marcat în poarta Petrolului).

În acelaşi an Jenei face parte din lotul republi[...] de juniori, joacă — un timp — în echipa bucu[...]teană Progresul Casa Scînteii, este selecţiona[...] echipa pentru Turneul U.E.F.A. din 1956, de[...] Budapesta (locul 1 în serie) şi revine la Arad[...] toamna lui 1956. Aici îşi continuă activitatea[...] linia de mijloc, pînă la sfîrşitul anului, cînd [...] încorporat. Începînd din anul 1957, Jenei ju[...] la C.C.A. şi face parte din lotul republican A.

Debutează ca internaţional contra echipei Turc[...] la 26 aprilie 1959, la Istanbul. Emeric Jene[...] jucat de 9 ori în echipa naţională. Consideră că[...] mai bun joc al său este cel împotriva Turciei[...] Bucureşti (2-0).

Jenei este un jucător cu o mare capacitate o[...]sivă şi defensivă. În ciuda lipsurilor pe care ş[...] recunoaşte (imprecizie în pasele lungi şi [...] de joc cu „latul"), Jenei ştie să se impună [...] nerv şi vitalitate. Înzestrat cu multă putere[...] luptă, el este un valoros „om de legătură". An[...] şir Jenei a operat cu succes pe ipotenuza triungh[...] lui Apolzan-Bone-Constantin, în „perioada de [...] a echipei militare, pentru a fi acelaşi om de nădej[...] în perioada de tranziţie, cînd a căutat, cu insist[...] care îl caracterizează, zonele unde s-a purtat g[...] luptei.

Nu ne îndoim că Jenei va munci cu aceeaşi r[...] pentru a rămîne şi de acum încolo un jucăto[...] bază al echipei sale şi al naţionalei.

I. C[...]

MOMENTE DIN ISTORIA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL (V) (după „M[...] du Foot-[...]

Ne apropiem de sfîrşitul călătoriei noastre de-a lungul celor 32 de ani ai „Cupei Jules Rimet". Dat fiind că desfăşurarea campionatului mondial de fotbal din Chile este proaspătă în memoria dvs., vom părăsi cronologia faptelor şi vă vom prezenta în această ultimă filă a „Momentelor" cîteva consideraţiuni generale ale specialiştilor aflaţi la Santiago şi în celelalte oraşe chiliene în timpul campionatului mondial.

Brazilia din nou învingătoare

...Finalistă în 1950, ajunsă în sferturile de finală în 1954, învingătoare în 1958, învingătoare în 1962, iată palmaresul echipei Braziliei în „Cupa mondială". Nici o ţară nu poate prezenta asemenea „referinţe". Fără îndoială că trecutul glorios al fotbalului brazilian a cîntărit greu în balanţa forţelor în cursul ultimului campionat. Acest lucru s-a manifestat nu numai în atitudinea autoritară, denotînd o încredere absolută, a jucătorilor brazilieni în cursul primelor meciuri la Vina del Mar, dar şi în atitudinea tuturor adversarilor, paralizaţi de complexe de inferioritate. Înaintaşii mexicani au fost de-a dreptul stupefiaţi cînd s-au aflat în poziţii bune de şut şi au ratat astfel cele mai uşoare ocazii de gol. Portarul chilian Escuti a părut aproape total lipsit de reflex şi, ezitînd să părăsească poarta, şi-a atras responsabilitatea a cel puţin două goluri. Remarcabilul jucător chilian Leonel Sanchez a luat o singură iniţiativă în cursul aceluiaşi meci — aceea de a trage un 11 m.

... A probat oare campionatul din Chile că Brazilia şi-a surclasat adversarii? Aparenţele par să ateste acest lucru. De altfel, exagerările au mers pînă acolo încît s-a încercat să se explice insuccesele relative ale brazilienilor în eliminatorii prin aceea că ei erau atît de siguri de victorie încît nu au depus decît energia necesară pentru a obţine rezultatele indispensabile calificării. Această teorie este de-a dreptul puerilă. De altfel, în ajunul celei de a cincea zi, calificarea Braziliei pentru sferturile de finală era aproape compromisă. Cînd spaniolul Adelardo a deschis scorul, campionii mondiali erau practic eliminaţi. Înaintea meciului cu Spania, în tabăra braziliană se simţea pesimismul şi numeroşi ziarişti din Rio şi din Sao Paulo începeau să organizeze procesul lui Aimore Moreira, vinovat pentru faptul că i-a preferat pe „bătrînii" Didi, Vava, Zagalo, Nilton Santos şi Zozimo, tinerilor Menglavio, Coutinho, Zequinha şi Altair. Toate acestea au fost, bineînţeles, uitate după euforia victoriei finale.

... Ceea ce observatorul imparţial va reţine însă este că în nici un moment al turneului echipa Braziliei nu a lăsat impresia de superioritate indiscutabilă pe care a impus-o pe stadioanele suedeze, în 1958. La Stockholm a triumfat o veritabilă echipă, care a practicat un joc colectiv, atît în atac cît şi în apărare. În Chile, doar compartimentul defensiv al echipei braziliene a constituit un ansamblu coherent. În atac, jocul său a fost individualist. În semifinala cu Chile, nici unul din cele patru goluri nu a fost rezultatul unei veritabile acţiuni de joc, iar în finală, unul singur din cele trei goluri (cel marcat de Zito) a fost consecinţa unei mişcări de ansamblu.

...Dacă echipa braziliană a triumfat în Chile, ea datorează acest lucru mai puţin valorii sale actuale, cît regresului fotbalului internaţional. Jocul ofensiv brazilian a revenit la individualismul care îl caracteriza în anul 1954.

Dacă este adevărat că jucătorii de valoare sînt numeroşi în Brazilia, deţinătorii titlului mondial trebuie să-şi orienteze eforturile spre un joc colectiv, pentru a-şi putea păstra cupa în 1966, la Londra.

Răsăritul a salvat onoarea sportivă a Europei. Cehoslovacia şi Iugoslavia în semifinale

Nu trebuie să considerăm o întîmplare faptul că echipele din răsărit au fost cele mai bune selecţionate ale bătrînului continent. Cehoslovacia şi Iugoslavia au probat că fotbalul european este altceva decît parodia oferită publicului chilian de către unele selecţionate occidentale.

A spune că echipele din răsărit au făcut senzaţie, ar fi exagerat. Se poate reproşa fără îndoială Cehoslovaciei prudenţa sa excesivă în apărare, în jocurile eliminatorii, iar Iugoslaviei — faptul că şi-a pierdut controlul în faţa echipei U.R.S.S. Jocul lor colectiv nu a atins bineînţeles perfecţiunea în domeniul ofensiv, unde s-a simţit influenţa nefastă a teoriilor oficiale care predomină în Europa Occidentală.

Toate echipele din răsăritul Europei au mani[...] o mare aplicaţie pentru jocul constructiv în mi[...] terenului. Din acest punct de vedere Cehoslova[...] făcut o frumoasă demonstraţie în finală.

Echipele din această parte a Europei au juca[...]stit: şi cu regulamentele, şi cu adversarul, şi cu p[...]cul. Ele nu au creat incidente. Şi-au apărat loia[...] sele, şi publicul chilian le-a răsplătit aşa cum s[...]vine. Spectatorii au făcut o manifestaţie de sim[...] cehilor, care, în finală, au fost frustaţi de o lov[...] de la 11 m.

Tinerii jucători din echipa maghiară, lipsiţi d[...]turitate, au scăpat ocazia de a produce mari sur[...] Dar meritul lor e mare: au practicat un fotbal of[...] într-un moment în care turneul pornise pe panta [...] lui defensiv.

Jucătorii din răsăritul Europei au spulberat [...] superiorităţii atletice naturale a fotbalului sud[...]rican. Cu caracteristici morfologice diferite de ce[...] brazilienilor, de exemplu, cehii au dovedit că c[...]ţile lor fizice nu sînt cu nimic mai prejos decît[...] ale adversarilor.

Echipele din răsăritul Europei au lăsat deschis[...]mul progresului...

Declinul echipelor din Europa [...]dentală

Rezultatele brute sînt zdrobitoare. Din cele [...] echipe care au reprezentat această parte a bătrî[...] continent în Chile, nici una nu a putut trece de[...] turile de finală. Printre cele care au sucomba[...] prima fază a întrecerii figurează Spania şi I[...]

Declinul fotbalului din Europa Occidentală [...] fi exprimat nu numai prin ansamblul rezultatelo[...] nu se pot contesta. El se manifestă şi în conce[...] tactice din cele mai retrograde. Cele două echipe[...] au practicat un joc destructiv în apărare şi indiv[...]list în atac au fost Italia şi R.F.Germană. Conse[...]logică a acestor greşeli de principiu a fost jocu[...] Primul festival al brutalităţii în „Cupa mondia[...] fost meciul Italia-R.F.G., arbitrat de englezul D[...]son. Intervenţia poliţiei pe teren a fost determ[...] de comportarea unor jucători italieni. Pe de altă[...]te, nu a fost o întîmplare faptul că elveţianul Esc[...] a avut piciorul fracturat de Szymaniak.

Echipa R.F.G. şi-a ratat în mod deliberat şa[...] mari la care îi dădeau dreptul calităţile indiscut[...]

SALTUL SPORTIVITĂŢII

Nu ştim cît măsoară în înălţime
itura lui Dumitru Munteanu peste
tarul căzut, dar în cazul de faţă
enta jucătorului ploieştean are o
oare care depăşeşte cu mult crite-
l tehnic. În toate mişcările sări-
ului se simte grija pentru protejarea
ersarului, devenit partener de în-
cere.
 de dorit ca jucătorii noştri să re-
ve întotdeauna la fel situaţiile si-
are, în numele adevăratei sportivi-
. Bineînţeles că această recoman-
e nu exclude şi o altă soluţie, care
i cea mai bună: mărirea vitezei
tru fentarea portarului înainte ca
ita să fi prins mingea.

PELE – AŞA CUM NU-L CUNOAŞTEŢI

Primăvara 1963 n-a fost de loc binevoitoare cu echipa Braziliei şi cu „fenomenul" Pele.

Şi iată că tocmai în Italia, unde cultul vedetei fotbalistice este cel mai la modă, Pele a fost nevoit să coboare din vîrful piramidei pe care îl urcaseră numeroşii săi simpatizanţi. După ce a părăsit terenul în minutul 30 al întîlnirii Italia—Brazilia (3—0), fiind fluierat îndelung de spectatorii italieni, Pele a revenit în Italia, cu F.C. Santos, dar a suferit din nou două înfrîngeri (cu Inter 0—2, cu Milan 0—4). În cursul acestor jocuri Pele s-a pierdut complet cu firea în faţa betonului italian şi a recurs la mijloace cu totul nepermise. Fotografia pe care v-o reproducem este pe deplin edificatoare. În cursul jocului cu Inter, Pele aplică o directă de dreapta, sub privirile uluite ale arbitrului.

KOPA, ACUZATORUL

„Afacerea Kopa", cum a fost denumit conflictul dintre marele jucător francez şi Federaţia franceză de fotbal a stîrnit un larg ecou în lumea sportivă internaţională. Kopa a scris clar că „fotbalistul profesionist este un sclav" şi această afirmaţie a provocat mînia tuturor celor care, deşi convinşi de acest lucru, caută cu orice preţ să-l treacă sub tăcere.

Poziţia fermă a lui Kopa în apărarea jucătorilor francezi îl onorează pe popularul Raymond şi lasă deschisă problema profesionismului.

ucătorilor, adoptînd un sistem de joc destructiv,
are Schnellinger a fost pivotul tactic. Eliminarea
ă a adversarului, consumul de energie cel mai
onal, sacrificarea înaintaşilor, sortiţi izolării
eliminarea în sferturile de finală au fost consecin-
unei concepţii de joc potrivit căreia scopul spor-
l este victoria cu orice preţ.
alia a mai făcut o experienţă... Aliniind patru
ndi" — doi argentinieni: Sivori şi Maschio, şi
brazilieni: Sormani şi Altafini, conducătorii fot-
lui italian au demonstrat din capul locului în-
a lor de a nu ţine seama de spiritul sportiv, într-o
petiţie internaţională, care nu are nici un sens
 ea încetează să fie o confruntare de stiluri natu-

Echipa chiliană — o revelaţie

acolerii clubului din Europa occidentală au mai
ă clarviziune decît majoritatea ziariştilor, în
 cărora valoarea unui jucător nu devine evidentă
 după luni sau chiar ani de la consacrare. Nu mai
a decît şapte jucători chilieni au fost solicitaţi
uburile europene şi mai ales de Benfica.
tr-adevăr, Chile a fost, virtual, cea mai bună e-
a a turneului. Pe planul jocului colectiv ea a fost
 care a manifestat, cu cea mai mare constanţă,
naximum de spirit constructiv în prima fază a
ui ofensiv. E adevărat că asemenea tuturor adver-
or, fără excepţie, echipa chiliană a slăbit orien-
 spre jocul constructiv în ultima fază, tentati-
individuale sau şuturile de departe substituindu-
ţiunii colective. Dar chiar sub acest raport ea a
 mai multe promisiuni şi a dat mai multe subiecte
tisfacţie. Primul sfert de oră din meciul pentru
 III cu Iugoslavia a fost una din cele mai bune
ade din întreaga competiţie. Valoarea individua-
lor chiliene s-a afirmat de la o zi la alta, astfel
 jucători ca Raul Sanchez, Toro, Rojas, Ramirez,
a, Leonel Sanchez şi alţii erau de forţa celor mai
 vedete. Lor nu le-a lipsit decît un singur lucru
u a străluci, pentru a se impune atenţiei: încre-
 în propriile lor forţe, autoritatea care pune ges-
n valoare şi care impune adversarului. Această
ă nu este un fenomen excepţional. Ea îi afectează
ate domeniile vieţii pe cei care aparţin generaţiei
arcă, pe cei a căror valoare este pe drumul dez-
rii. Cei „ajunşi" nu au la dispoziţie, pentru a în-
 momentul angajării pe tobogan, decît doar
ica" de a lăsa impresia unei încrederi imperturba-
a unei autorităţi care nu se mai bazează decît pe
oare trecută.

(SFÎRŞIT)

RECORDMANII SELECŢIONĂRILOR

MINELLI
(ELVEŢIA)

Recordmanul prezenţelor în echipa naţională a Elveţiei este vechiul fundaş dreapta Severino Minelli, care a fost considerat alături de Mattler, de italienii Foni, Rava, şi de austriacul Sesta, drept unul din cei mai buni fundaşi ai Europei.

S-a născut în 1909, la Küssnacht. La 16 ani a debutat în echipa de seniori a oraşului. În timpul serviciului militar, la Geneva, a cerut permisiunea să se antreneze cu Servette. Antrenorul englez Duckworth l-a supus „controlului tehnic" (treizeci de sărituri la cap în duel cu portarul, patruzeci de şuturi de la 16 metri din poziţii diferite, cu şi fără elan, treizeci de pase lungi într-un cerc mic, slalom cu mingea pe un parcurs determinat). În acea zi memorabilă pentru Minelli (9 septembrie 1928) tînărul elveţian a aflat cu surprindere că se clasase pe locul întîi, în concursul cu cei mai buni jucători ai lui Servette.

După doi ani petrecuţi la Servette, Minelli a trecut la Grasshopers din Zürich, unde a jucat pînă în 1944. Între 1944 şi 1946 el a fost jucător şi antrenor la F.C. Zürich. După 18 ani de succese, Minelli a revenit acasă, la Küssnacht, unde joacă şi astăzi, la 54 de ani, în echipa întîi a oraşului.

Minelli a cîştigat în repetate rînduri campionatul şi Cupa Elveţiei cu Servette şi Grasshopers. A fost ani în şir căpitanul echipei Elveţiei.

Recordmanii Elveţiei

1. Severino Minelli	79
2. Alfred Bickel	71
3. Max Abbegglen	68
4. Rodolf Ramseyer	58
5. Charly Antenen	57
6. Lauro Amado	54
7. Jacky Fatton	53
8. Trello Abbegglen	52
9. Robert Ballaman	50
10. Roger Bocquet	48

PRIMA ETAPĂ

După o scurtă pauză, campionatul a umplut din nou stadioanele.

La Bucureşti cuplajul a adus 12 goluri la „activul" învingătorilor — Dinamo şi Steaua — anunţînd un mare duel încă din prima etapă. E drept, misiunea celor două echipe fruntaşe a fost înlesnită de comportarea submediocră a Steagului roşu şi, mai ales, a Farului.

La Timişoara victoria studenţilor asupra Progresului (2—0) a făcut ca „ordinea triplă" a primei etape să o reediteze pe cea a ultimului campionat, dar lupta abia a început...

„Trio"-ul urmăritorilor probabili ai fruntaşilor (Rapid, Petrolul, Ştiinţa Cluj) a realizat doar un punct (la Oradea), dar U.T.A. („barca pe valuri" a campionatului trecut), Dinamo Piteşti (revenită în A cu o promptitudine remarcabilă) şi Crişul (mai viguros decît Crişana) au jucat cu hotărîre, acumulînd puncte preţioase. La Galaţi Siderurgistul a cîştigat în ultimele minute în „derbiul" moldovean, întregind succesul promovatelor, care au realizat cinci puncte din şase posibile.

O altă caracteristică a primei etape a fost avantajul net al echipelor gazdă. Un singur punct din cele 14 a revenit unei echipe în deplasare: Rapid, la Oradea. E interesant de urmărit replica „oaspeţilor" primei etape, deveniţi „amfitrioni" într-a doua...

În sfîrşit, un amănunt care i-a surprins neplăcut pe spectatorii cuplajului bucureştean. Farul, a cărui echipă de juniori a cîştigat recent campionatul republican, a apărut cu alţi doi foşti studenţi (Costin şi Horaţiu Moldovan), ale căror cărţi de vizită nu prea se împacă cu linia ascendentă a perspectivei.

I. CHIRILĂ

IN FOTOGRAFII:

1. Dinamo Bucureşti—Farul 7-0. **Duel aerian la poarta Farului. De la stînga la dreapta: Tîlvescu, Petru Emil, Ţîrcovnicu, Stancu şi Varga.**

2. Steaua—Steagul roşu 5-0. **Cantitate, dar nu şi calitate în atacul braşovenilor la poarta bucureşteană. De la stînga la dreapta: Hălmăgeanu, Necula, Meszaroş, Seredai (aplecat), Crişan, Zaharia (2), portarul Suciu, Năftănăilă, Petescu, Raksi.**

1

2

...ȘI A DOUA

Toţi învinşii primei etape (minus Rapid) au izbutit să se revanşeze în etapa a doua, oferind clasamentului un aspect de magazin: 12 echipe din 14 au cîte două puncte. Rapidul, liderul, îşi datorează poziţia punctului în plus cîştigat la Oradea în prima etapă. Semnificativ este faptul că în două etape echipele gazdă au cucerut 27 din cele 28 de puncte puse în joc. Să fie oare atît de greu de învins avantajul terenului? Oricum, punctul Rapidului şi poziţia sa de lider demonstrează valoarea deosebită a punctelor obţinute în deplasare. Concluziile apar de la sine.

Surprizele etapei a doua sînt victoriile clujenilor şi ieşenilor asupra echipelor Dinamo şi Steaua. Rapida echilibrare a întrecerii anunţă confruntări de mare luptă.

Petrolul a reacţionat în forţă, cu gîndul la Fenerbahce... Siderurgistul a pierdut la Constanţa, dar Farul e o echipă greu de învins acasă... Dinamo Piteşti a oferit o surpriză plăcută, evoluînd ca o echipă omogenă, şi numai lipsa de experienţă a privat-o de cel puţin un punct la Bucureşti, în faţa Progresului. Steagul Roşu şi-a egalat golaverajul „dintr-un foc"... Progresul se mişcă greoi, dar noi credem că tot lipsa de pregătire menţine echipa în această situaţie. UTA a adus un aer proaspăt de tinereţe în jocul cu Rapid şi, cu toate că a pierdut, anunţă un reviriment îndelung aşteptat. Ştiinţa Timişoara a pierdut sever, pe linia „duşurilor scoţiene" cu care echipele universitare îşi gratifică — mai mult decît celelalte formaţii — suporterii.

În sfîrşit, Crişul, singura echipă care nu şi-a valorificat avantajul terenului, plăteşte tributul lanternei.

Cu totul remarcabile — succesele Ştiinţei Cluj şi CSMS, care se datorează în mare măsură elanului şi dorinţei de victorie.

Primele două etape au oferit imaginea unei monede cu două faţete, avînd două gravuri complet deosebite. Dar publicul fotbalului, deşi trăieşte intens răsturnările spectaculoase, aşteaptă, după şocurile teză-antiteză, apariţia sintezei valorice.

ÎN FOTOGRAFII:

1. Ştiinţa Cluj—Dinamo Bucureşti 2-0. Portarul Moguţ zădărniceşte un nou atac dinamovist. Marcu (în dreapta) îl neutralizează pe Unguroiu (9). **2. Rapid—UTA 3-1.** Ultimele minute de joc. E 1-1 şi Coman speră să reziste, dar Ionescu (în stînga lui Capaş) e gata să se declanşeze. Codreanu (în dreapta) e şi el la post. **3. Progresul—Dinamo Piteşti 3-2.** Din ciocnirea lui Mateianu (în prim plan) cu Barbu, va ieşi învingător portarul Niculescu. **4. Petrolul—Ştiinţa Timişoara 3-0.** Perechea Mircea Dridea-Anton Munteanu asaltează poarta timişoreană.

Foto: I. DAVID – Cluj, PETRE STAN – Bucureşti şi MIRCEA POPESCU–Ploieşti.

A.S. CHIMIA

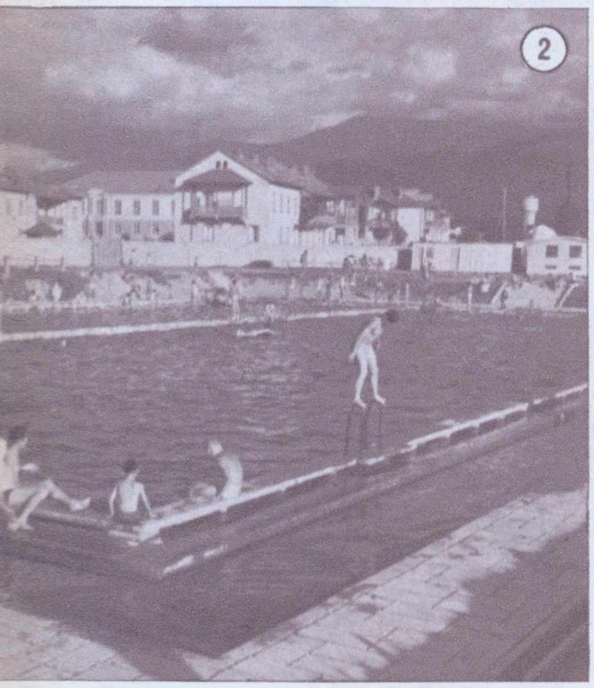

Foto: V. BAGEAC

Cînd soseşti pentru prima dată într-un oraş, curiozitatea de a-l cunoaşte îţi mînă paşii de la un capăt al lui la altul. De obicei, în centru sau la periferie te izbesc contrastele dintre construcţiile vechi şi cele noi.

În oraşul Victoria nu se poate întîmpla aşa ceva. Acolo totul este nou. Blocurile cochete, străzile drepte cu frumoasele peluze verzi s-au născut în decursul a mai puţin de 15 ani. Chiar şi locuitorii de aici sînt, în medie, mai tineri decît în alte oraşe. Va trebui să mai treacă ani pînă cînd să poţi găsi la Victoria un... bunic.

Şi nu-i un secret pentru nimeni că acolo unde este tinereţe nu poate lipsi sportul. Într-adevăr, stadionul şi bazinul de înot sînt o mărturie că locuitorii noului oraş, muncitori la Combinatul chimic „Victoria", iubesc sportul. Asociaţia lor sportivă, „Chimia", numără peste 2.300 de membri. Despre activitatea acestora am discutat cu Ion Banea, preşedintele asociaţiei. Ne-a vorbit despre secţiile de atletism, volei, handbal, şah, ciclism, box şi altele (în total vreo 14), lăsînd la urmă „oful" cel mare: fotbalul. Şi în oraşul Victoria acesta este sportul nr. 1. Se pare însă că după ultimele rezultate ale echipei (abia a scăpat de retrogradare din campionatul regional) interesul iubitorilor de fotbal se manifestă acum mai mult în jurul campionatului asociaţiei sportive, la care participă mai multe echipe ale secţiilor din combinat. De fapt, în această întrecere pot fi descoperiţi fotbalişti care să poată ridica echipa din campionatul regional pe un loc fruntaş.

Ca şi alte asociaţii sportive, A.S. Chimia din oraşul Victoria are sportivi cu care se mîndreşte. Iată-i pe cîţiva dintre ei: Iosif Albert (fotbal), Nicolae Moraru (volei), Mioara Maniu (nataţie şi atletism), Gheorghe Ţibrea (alpinism), Nistor Măieţ (ciclism) ş.a.

Deşi foarte tînăr, sportul din oraşul Victoria păşeşte cu paşi mari şi repezi spre rezultate frumoase. Fără îndoială vrea să fie în ritm cu marile realizări obţinute de harnicii muncitori ai combinatului chimic. Noi le dorim succes!

P. H.

ÎN FOTOGRAFII:

① Cînd vremea este frumoasă gimnastica în producţie se face în aer liber.

② Acest frumos bazin presupune şi existenţa unor înotători cu performanţe. Deocamdată nu sînt. Aşadar aşteptăm...

③ Instructorul voluntar de box Victor Pampu conduce antrenamentele tinerilor pugilişti.

④ Elevul Metea Nicolae, campion regional la săritura în înălţime (1,60 m) la unul din obişnuitele sale antrenamente.

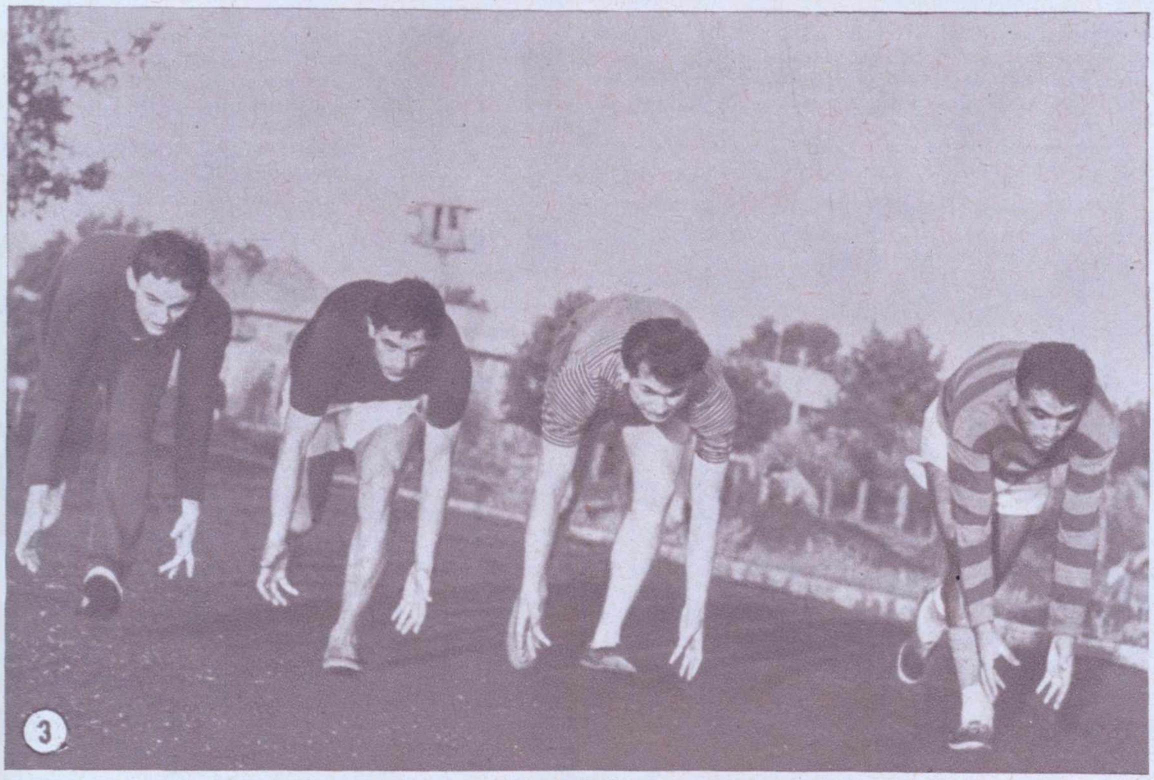

1

2

3

C.S.M.S. PROMITE O SURPRIZĂ

C.S.M.S. este una din acele echipe care își elaborează tot jocul „înainte". De aceea evoluția sa adesea suferă. E adevărat că în rugbi totul se pregătește migălos înainte, pe grămadă, dar C.S.M.S., se pare, a cam uitat de linia de atac. Treisferturile, au fost și rămîn o „armă de elită", care are un rol foarte important, avînd menirea să finiseze o acțiune și să profite de orice situație favorabilă pentru a înscrie spectaculos.

Ce are de gînd C.S.M.S.-ul în campionatul reluat acum o săptămînă? Este întrebarea pe care am adresat-o noului antrenor al formației ieșene, Al. Carnabel, care cu competența-i și calmul său obișnuit ne-a răspuns: „Echipa noastră — a cărei pregătire am preluat-o în vară — a rămas datoare în turul campionatului. A jucat închis, pentru puncte. Dar un asemenea joc nu a dat roadele așteptate (în clasament, locul 7: 11—3—2—6—30:47—19). Este un fapt constatat și de suporteri și, lucru și mai important, de jucătorii înșiși. Cu toții sîntem așadar azi unanimi în dorința de a corecta radical lucrurile."

Antrenorul ne-a împărtășit, în continuare, că vrea să imprime XV-lui ieșan un stil de joc spectaculos, care să recucerească publicul spectator din Iași și să refacă totodată simpatiile pe terenurile de rugbi din întreaga țară. Cum anume va face treaba asta, l-am întrebat noi. „Sîntem la adăpostul punctelor. Nu cred — obiectiv vorbind — să putem urca mai sus de locul 7 în clasament, după cum socotesc că nu putem cădea în zona retrogradării. Vom juca deci în consecință. Pentru spectacol, pentru cîștigarea de noi suporteri. Desigur, stilul de joc al unei echipe nu se poate schimba în numai cîteva luni, după cum nici valoarea unui compartiment nu se poate anula. Cu toate acestea vom produce unele schimbări în concepția de joc. Desigur, punctul nostru forte rămîne înaintarea, cu cărțile sale majore: pilierul Drobotă, a cărui forță de joc a fost verificată și în națională, talonerul Herghelegiu, Oarză, un jucător din linia a doua cu mari perspective, și aripa la grămadă Ion Florescu."

Deci accentul tot pe grămadă?

„Da și nu! Da, pentru motivele arătate. Nu, pentru cele ce vor urma. Vrem ca în acest sfîrșit de an, treisferturile noastre să ofere o surpriză pe cît de plăcută pentru suporteri, pe atît de neplăcută pentru adversari. Începînd de la 22 iulie ne antrenăm în acest sens. Contez mult în realizarea acestui țel pe Vizitiu, pe Balcan, pe Huțanu și Mațievschi."

(N.R. Să sperăm că rezultatul nefavorabil din prima etapă a returului, 3-13 cu Progresul, nu va influența în mod negativ asupra acestei dorințe.)

În încheiere antrenorul Carnabel ne-a citit lotul pe care-l conduce (uneori, în condiții destul de vitrege — care se cer grabnic înlăturate: rugbiul nu are un teren corespunzător pentru antrenament). Iată lotul de bază: fundași — Cezar Săndulescu, Vasile Cihodaru; treisferturi — Al. Mațievschi, Mircea Huțanu, Mircea Mănescu, Nic. Balcan, Pavel Vizitiu; mijlocași — Emil Gîdei, Radu Roibașu; înaintași: Ion Florescu, Dorin Florin, Corneliu dela Puppa, Robert Rosenberg, Radu Iliescu, Puiu Oarză, Emil Rotaru, Gh. Drobotă, Andrei Anghel, Gh. Pandele, Gh. Herghelegiu și Ion Sava.

C.S.M.S. ne promite așadar, prin intermediul noului său antrenor, o surpriză. Noi am aflat de ea, primii. Acum o împărtășim și cititorilor noștri. Așteptăm cu nerăbdare ca surpriza să se realizeze cît mai grabnic, pentru că asemenea surprize sînt în interesul propășirii rugbiului romînesc.

D. CALLIMACHI

ÎN FOTOGRAFII:

1) Se studiază, sub conducerea antrenorului Al. Carnabel, tehnica de compartiment: grămada ordonată. În prim plan, de la stînga la dreapta: Andrei, Herghelegiu, Cheleș și Rosenberg.

2) Ing. Gh. Drobotă, internațional de rugbi, căpitanul și animatorul echipei.

3) Un exercițiu de pregătire fizică specială pentru culegerea balonului de către treisferturi. De la stînga la dreapta: Porumb, Balcan, Vizitiu și Huțanu.

Foto: I. GHEȚIU — Iași

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

■ TIMIȘOARA: *ȘCOALA MICILOR FOTBALIȘTI*

Stadionul 23 August din localitate găzduiește o școală pentru micii fotbaliști. Scopul urmărit de școală este descoperirea, selecționarea și pregătirea elementelor tinere și talentate, necesare în viitor împrospătării loturilor echipelor de fotbal din regiunea Banat.

Cei aproape 100 de copii care frecventează cursurile au fișe individuale, cu rubrici privind rezultatele examenului medical, probelor atletice și probelor speciale de fotbal, precum și concluziile comisiei.

În fotografii: Înscrierea la școală a viitorilor fotbaliști (1). Lucru pentru însușirea tehnicii individuale (2).

Text: ALEXANDRU GROS
Foto: E. COVAR

■ CRAIOVA: *BASCHET*

De curînd a avut loc la Craiova faza de zonă la baschet pentru școlile sportive de elevi. Deși s-au desfășurat pe o căldură excesivă, întrecerile au fost de un nivel tehnic bun. La fete au cîștigat baschetbalistele Școlii sportive de elevi din Craiova (antrenor: prof. Luci Dîrjan), iar la băieți echipa Școlii sportive de elevi nr. 2 din București (antrenor: prof. Mircea Stănculescu).

În fotografii: cîștigătorii zonei de la Craiova (1) înscriu un nou coș în partida cu Ș.S.E. Craiova (2) — într-un meci decisiv: 73-60.

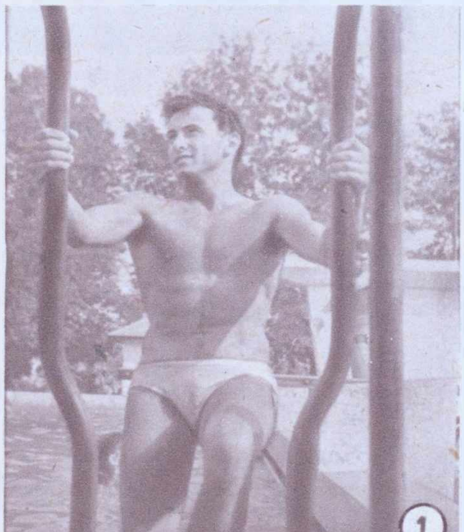
Text și foto: VASIA POPOVICI

■ BÎRLAD: *SPRE TERENUL DE ȚINTĂ*

Sportul cu balonul oval se bucură de prețuire în localitate. La fiecare meci sau la antrenamente iau loc în tribune sute de spectatori. Baloanele de rugbi nu se odihnesc nici în timpul afectat „încălzirii" jucătorilor sau pauzelor. Cea mai mare fericire pentru un copil este cînd reușește să pună și el mîna pe mingea miraculoasă. De data asta sorții au fost de partea unei fetițe, care uitînd de păpușă, a îmbrățișat balonul oval.

Text și foto: ELIADE SOLOMON

■ CARANSEBEȘ: *ÎNOTĂTORI FRUNTAȘI*

Elevii Școlii medii nr. 2 din localitate, membri ai asociației sportive „Știința", au îndrăgit de multă vreme înotul. Unul dintre înotătorii fruntași este și Toma Guță. Iată-l în fotografia 1 imediat după ce a terminat învingător la 100 m liber în cadrul unui concurs raional, care a avut loc în bazinul de la Oțelul Roșu. În fotografia 2 — Luminița Lidner, o altă fruntașă la natație. Și ea a ocupat primul loc la 100 m liber, cu prilejul aceluiaș concurs.

Text și foto: NICOLAE PÎRVU

■ BUZĂU: VOINȚA SE AFIRMĂ LA HANDBAL

Recent, la Buzău, s-a desfășurat etapa regională a campionatelor cooperativelor meșteșugărești la handbal în 7. Au participat cinci echipe masculine și cinci echipe feminine din Rm. Sărat, Sinaia, Ploiești, Tîrgoviște și Buzău. Buzoienii au ocupat locul întîi și vor participa la faza de zonă, iar buzoiencele — locul doi, la golaveraj. De remarcat că sportivii buzoieni sînt în majoritate muncitori fruntași.

În fotografii: Voința Buzău (băieți — 1) și Voința Buzău (fete — 2). Antrenorul lor este prof. Constantin Căpățînă.

Text și foto: DUMITRU MARIN

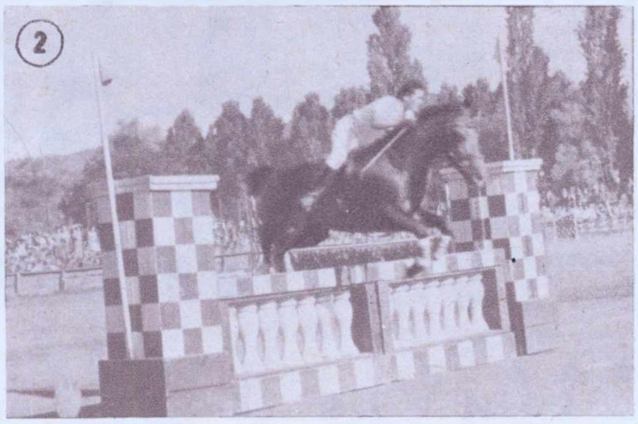
■ MEDIAȘ: FOTBAL și CĂLĂRIE

Medieșenii au fost gazdele fotbaliștilor reprezentativei orașului Hanoi (R.D. Vietnam). Fotbaliștii echipei Gaz Metan au cîștigat întîlnirea cu scorul de 3—1. În fotografia 1 cele două echipe înainte de meci.

Tot în această perioadă, clubul sportiv Știința București și CSM Mediaș au organizat un interesant concurs de călărie, la care au participat sportivi de la Știința, Dinamo și Steaua din București. Tinerii călăreți — componenți ai loturilor republicane de tineret, au fost aplaudați de cei peste 7.000 de spectatori, pentru reușita demonstrație.

În fotografia 2, Elena Ionescu de la Știința București, pe calul Odor, în proba de obstacole deschidere.

Text și foto: DAN VINTILĂ

CONCURSUL DE FOTOGRAFII SPORTIVE ORGANIZAT DE ZIARUL „SPORTUL POPULAR"

Pentru a oglindi dezvoltarea mișcării noastre de cultură fizică în anii regimului democrat-popular, viața clocotitoare a stadioanelor, aspectele multilaterale din viața sportivilor noștri, succesele lor, rod al grijii și îndrumării permanente a partidului, ca și pentru stimularea artei fotografice cu tematică sportivă, ZIARUL „SPORTUL POPULAR" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS DE FOTOGRAFII CU TEMĂ SPORTIVĂ, pentru Expoziția ce se va deschide cu prilejul celei de a XVIII-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Tokio.

Concursul (deschis tuturor fotografilor amatori și profesioniști, care pot participa, individual sau în colectiv, cu un număr nelimitat de lucrări care să reprezinte aspecte ale activității sportive de iarnă și de vară) se închide la data de 15 noiembrie 1963.

CONDIȚII DE PARTICIPARE

Fotografiile trimise trebuie să aibă dimensiunile 18×24 cm, neadmițîndu-se lucrări mai mici sau mai mari. De asemenea, ele nu vor fi montate sau înrămate.

Categoriile de concurs sînt:

a. FOTOGRAFII ALB-NEGRU
b. FOTOGRAFII COLOR

Fiecare fotografie va purta pe verso numele și adresa autorului, titlul lucrării, marca aparatului, diafragma, viteza de expunere și filmul cu care a fost realizată lucrarea.

Cele mai bune lucrări vor fi expuse în cadrul „EXPOZIȚIEI DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ SPORTIVĂ" și trimise la expoziția de fotografii sportive ce se va organiza în anul 1964 la Tokio cu prilejul Jocurilor Olimpice. Parte din lucrări vor fi publicate în ziarul „Sportul popular" și în revista „Sport".

PREMII

Pentru cele mai valoroase fotografii redacția acordă și următoarele premii:

FOTOGRAFII ALB-NEGRU

1 premiu întîi în valoare de 1.500 lei
2 premii doi în valoare de cîte 1.000 lei
3 premii trei a cîte 500 lei

FOTOGRAFII COLOR

1 premiu întîi în valoare de 1.800 lei
1 premiu doi în valoare de 1.200 lei
1 premiu trei în valoare de 800 lei

În afara acestor premii vor fi acordate mențiuni în materiale și echipament sportiv, material fotografic etc.

★

Lucrările vor fi trimise pe adresa: ziarul „SPORTUL POPULAR", strada Vasile Conta nr. 16, cu indicația „PENTRU CONCURSUL DE FOTOGRAFII", pînă la data de 15 noiembrie a.c.

POȘTA REDACȚIEI

OCTAVIAN COVACI — Teregova. Desenele pe care ni le-ați trimis sînt, de astă dată, neizbutite. Deci, nepublicabile. Vă recomandăm să renunțați la noul „stil" și să reveniți la tema umorului, deoarece noi dorim ca cititorii să zîmbească.

CAROL HELEBRAND — Reșița. Ar fi fost bine dacă însoțeați sesizările dv. cu imagini fotografice, potrivit specificului publicației noastre. În orice caz, cu prilejul deplasărilor pe care le vom face la Reșița și la Arad vom merge și pe urmele acestor sesizări.

PETRU IZGHIREANU — Lugoj. Ceea ce ne cereți nu intră în competența noastră. Oricum, revenirea la forma bună a Științei, la care se adaugă noul și încăpătorul stadion din localitate, reprezintă un argument solid pentru o mai frecventă candidatură a Timișoarei la găzduirea unor meciuri internaționale de fotbal. În privința stimulării celor mai eficaci trăgători la poartă (e vorba tot de fotbal — disciplina care vă interesează în exclusivitate, se pare) lămuriri puteți căpăta de la I.S.Loto-Pronosport.

GHEORGHE RAEȚCHI — București. Într-un număr trecut, la această rubrică, v-am sfătuit să deveniți un cititor consecvent al presei și rubricilor sportive. Reînnoim acest sfat, rugîndu-vă din nou să fiți de acord cu noi că nu vă putem pune la dispoziție, în coloanele revistei, aproape toată documentarea privind sportul nostru de performanță.

CAROL GRUIA — Brașov. Fotoreportajul „Zile de tabără" este nepublicabil, din cauza calității necorespunzătoare a fotografiilor.

ȘTEFAN IONESCU — Ploiești. Ambele fotoreportaje care ne-au parvenit le-ați trimis, în același timp, și revistei SPORT ȘI TEHNICĂ. De fapt, bine ați procedat, întrucît subiectele pe care le tratați se încadrează perfect în profilul revistei susamintite.

I. DANCIU — Arad. Fostul jucător al Rapidului Balint va juca la Mureșul. Ceilalți vor rămîne în continuare, la același club. Crăciun, fostul jucător al Jiului și al Stelei va juca la Rapid.

TEODOR DRAGOMIR — București. Adresa tov. Vasile Mircea indicată în nr. 20/1962 al revistei noastre este identică cu cea dată de susnumita persoană. Lucrările în limba romînă „Melbourne 1956" și „Helsinki 1952" nu le puteți procura de la nici o librărie: prima este epuizată, iar a doua nu a apărut. Fostul extrem stînga al echipei Dinamo, Ion Suru, nu mai joacă fotbal. În prezent, el este antrenorul unei echipe din regiunea Hunedoara.

SANDU ANTONESCU — București. 1) Cei doi rugbiști Nica sînt frați. Aurel Nica (Steaua) are 25 de ani, iar Gheorghe Nica (Dinamo) — 19 ani. 2) Înaintașul Stoica Manea (Steaua) are 22 de ani și este originar din... București. 3) Pînă în prezent nu se găsesc de vînzare decît fotografii ale unor artiști de teatru și de cinema. Deocamdată, nu vă putem da vreo informație în legătură cu fotografiile unor sportivi.

ION BRAICU — Bistrița. Caricaturile trimise sînt amuzante și, credem vor avea succes și la cititori. Le vom rezerva spațiu într-unul din numerele viitoare.

GREU, DAR NECESAR

Exercițiile cu partener sînt nelipsite di antrenamentul atleților. Bineînțeles, el sînt cu atît mai numeroase în arsenalu aruncătorilor. În fotografie, un asemenea exercițiu, executanții din primul plan fiin Alexandru Bizim și Lia Manoliu. Cu u partener ca Bizim, nu e ușor să o scoț la capăt, chiar dacă ești în posesia medalie olimpice de bronz, pe care o deține campi oana noastră la aruncarea discului. Lia țin neapărat să participe pentru a 4-a oară l Jocurile Olimpice și, întrucît a mai răma doar un an...

FINAL DRAMATIC

Hotărît lucru, anul acesta baschetul s-a bucurat de partide internaționale deosebit de echilibrate și nu rareori soldate cu surprize. După cea mai agitată ediție de pînă acum a Campionatului Mondial, iată că și Cupa Campionilor Europeni a avut un final care a necesitat... prelungiri adică un al treilea meci, de departajare. În finală, Real Madrid a cîștigat în tur cu 86–69 (la Madrid), iar Ț.S.K.A. a realizat în meciul retur aceeași diferență de scor: 91–74. În cel de al treilea meci însă, sportivii sovietici au cîștigat detașat: 99–80. În fotografie, echipa Ț.S.K.A., cîștigătoarea ediției 1962–1963 a C.C.E. De la stînga spre dreapta: A. Alaciacian, A. Bocikariov, A. Astahov, O. Borodin, A. Travin (jos), I. Korneev, V. Hrînin, M. Semionov, V. Zubkov, antrenorul E. Alekseev, I. Lipso, A. Petrov și G. Volnov (în picioare).

Foto: TASS–Moscova

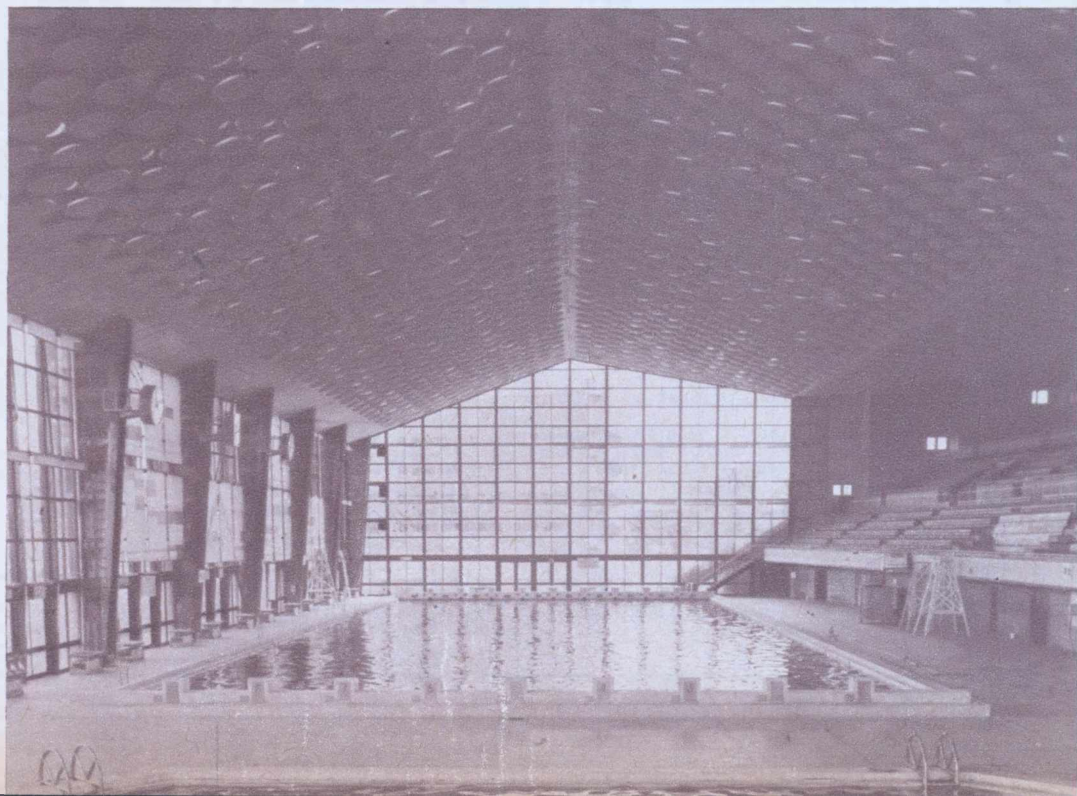
TÎNĂRA RECORDMANĂ

Nu de mult, coloanele rubricilor de natație din presa de specialitate au acordat din ce ce în ce mai multă atenție înotătoarei franceze Christine Caron, care și-apropriat recordurile continentale ale probelor de 100 și 200 m spate: 1:09,6 și 2:33,5. În fotografia alăturată, la cîteva clipe după record, zîmbetul reținut și privirea îndepărtată a Christinei arată că gîndul i se îndreaptă de pe acum spre Tokio. În natație, la 17 ani, o medalie olimpică nu pare lucru imposibil...

Foto: A.F.P. — Paris

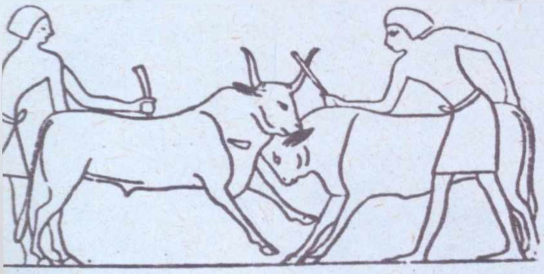
BAZINUL OLIMPIC

Nu de mult, au fost terminate ultimele retușări aduse bazinului înot în care se vor desfășura anul viitor întrecerile olimpice de în Gazdele, în țara cărora înotul se bucură de o atît de mare popularita cît și de rezultate de înalt nivel, par a fi făcut eforturi serioase pent a da întrecerilor un cadru deosebit de frumos.

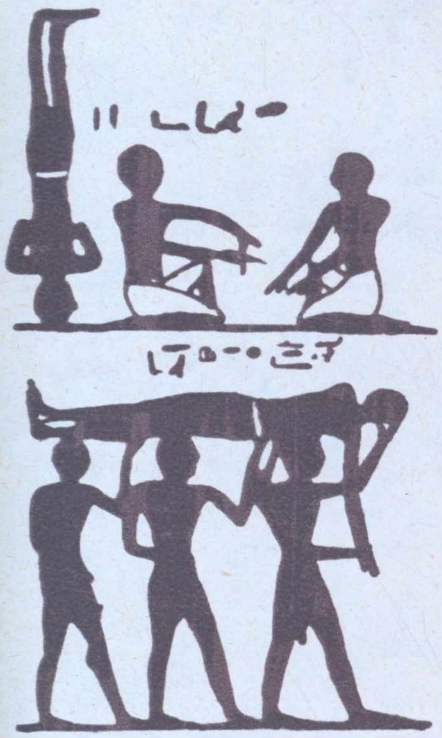

①

②

③

DE-A LUNGUL VEACURILOR (XIV)

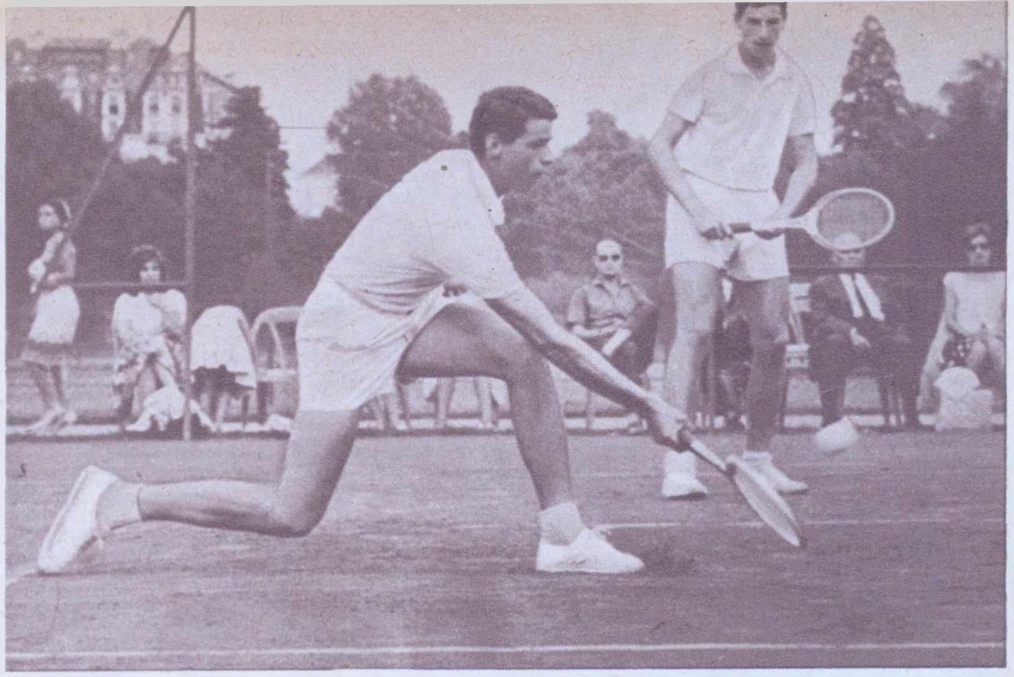
Străbătut de Nil şi mărginit de Marea Mediterană Marea Roşie, Egiptul s-a bucurat, în anumite egiuni, de condiţii prielnice pentru apariţia şi ezvoltarea înotului. În foto 1 se poate vedea eproducerea unor hieroglife reprezentînd înotori. Ele datează aproximativ de prin anii 3.000 — .200 î.e.n., avînd deci o vechime respectabilă.

Deşi „corride"-le — par a avea o origine relativ ai recentă, trebuie să constatăm că în Egiptul ntic se practicau de asemenea lupte cu tauri, după um se poate vedea în foto 2. De fapt, se consideră, general, că originea lor este foarte veche, ele părînd încă în comuna primitivă, atunci cînd mul a început să domesticească animalele. Se re însă că erau mult mai puţin sîngeroase ca i, întrucît în Egipt nu era vorba de omorîrea urului ci de o luptă în care omul executa anumite hibiţii, jonglerii am putea spune, împrejurul imalului, ferindu-se cu abilitate de loviturile estuia.

Fresca de la Beni — Hassan, despre care am mai rbit, mai redă, pe lîngă figurile de luptă alte exerciţii fizice cu caracter acrobatic sau stractiv. În foto 3 se poate vedea un „stînd pe p" (redat într-un mod cu adevărat original), în rtea de sus, iar în partea de jos un exerciţiu nstînd în ridicarea unui om cu corpul întins şi ansportarea lui.

ION TODAN
asistent I. C. F.

urma)

CEI MAI BUNI JUNIORI

La Vichy, în cadrul turneului final al Cupei Galea, în care sînt angrenate an de an cele mai bune reprezentative de juniori din Europa, jucătorii cehoslovaci şi-au înscris pentru prima dată numele în palmaresul competiţiei, realizînd astfel o performanţă de prestigiu. În fotografie, un aspect din timpul partidei de dublu din cadrul meciului R.S. Cehoslovacă — U.R.S.S. disputată între perechile Koudelka (în prim plan) + Holecek (R.S.C.) şi Metreveli + Mdzinarişvili.

Foto: A.F.P. — Paris

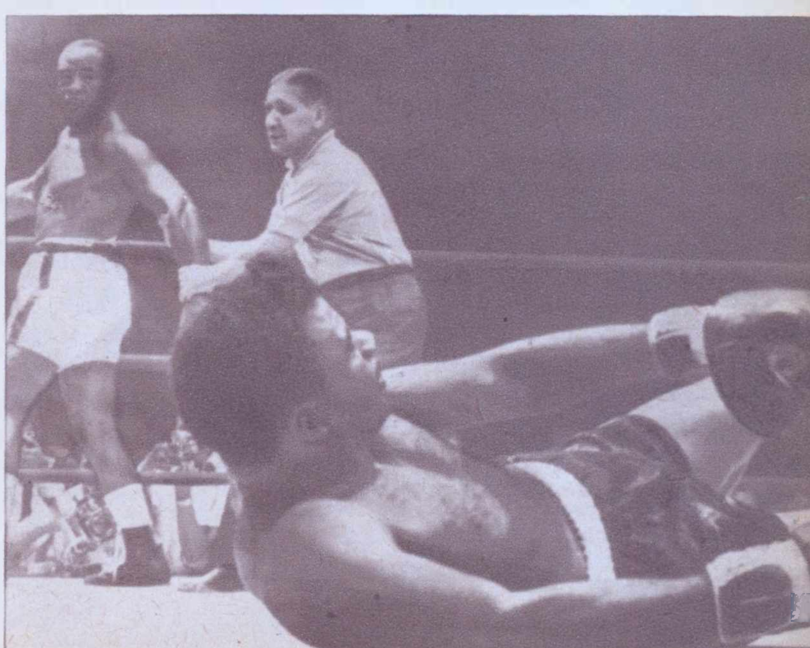
VETERANII TURULUI FRANŢEI

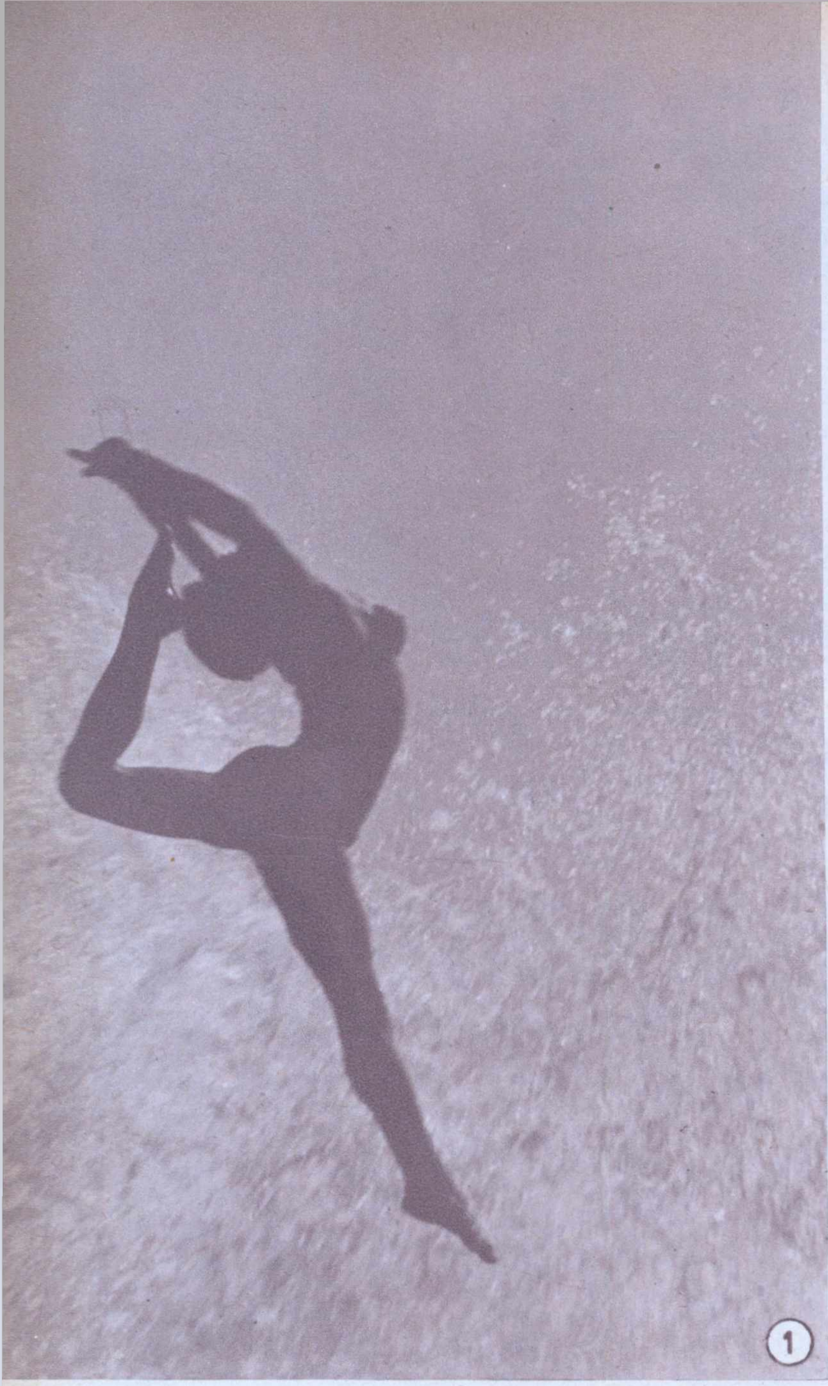
Inventivi, organizatorii Turului Franţei au recurs la numeroase soluţii pentru a întări interesul în jurul celei mai lungi competiţii cicliste din lume. Fotografia noastră vi-i prezintă la start pe unii dintre cei mai buni ciclişti din palmaresul competiţiei, respectiv o parte dintre cîştigătorii săi. Iar dacă alături de veteranii Thys, Lambord, Christophe, Frantz sau Lapebie se află — după „intermediarii" Bartali, Robic, Kubler şi Koblet — şi cîţiva... tinerei ca Bobet şi Walkowiak, asta nu înseamnă că vreunul a participat şi anul acesta, altfel decît ca... reclamă vie. Şi în ciclism roata se învîrteşte: la profesionişti, unii se zbat în anonimat pentru a-i ajuta pe alţii să devină stele, la rîndul lor, unele stele se sting şi servesc doar la luminarea ...aştrilor ce apar pe firmamentul comercial al „Tour"-ului...

Foto: Miroir Sprint

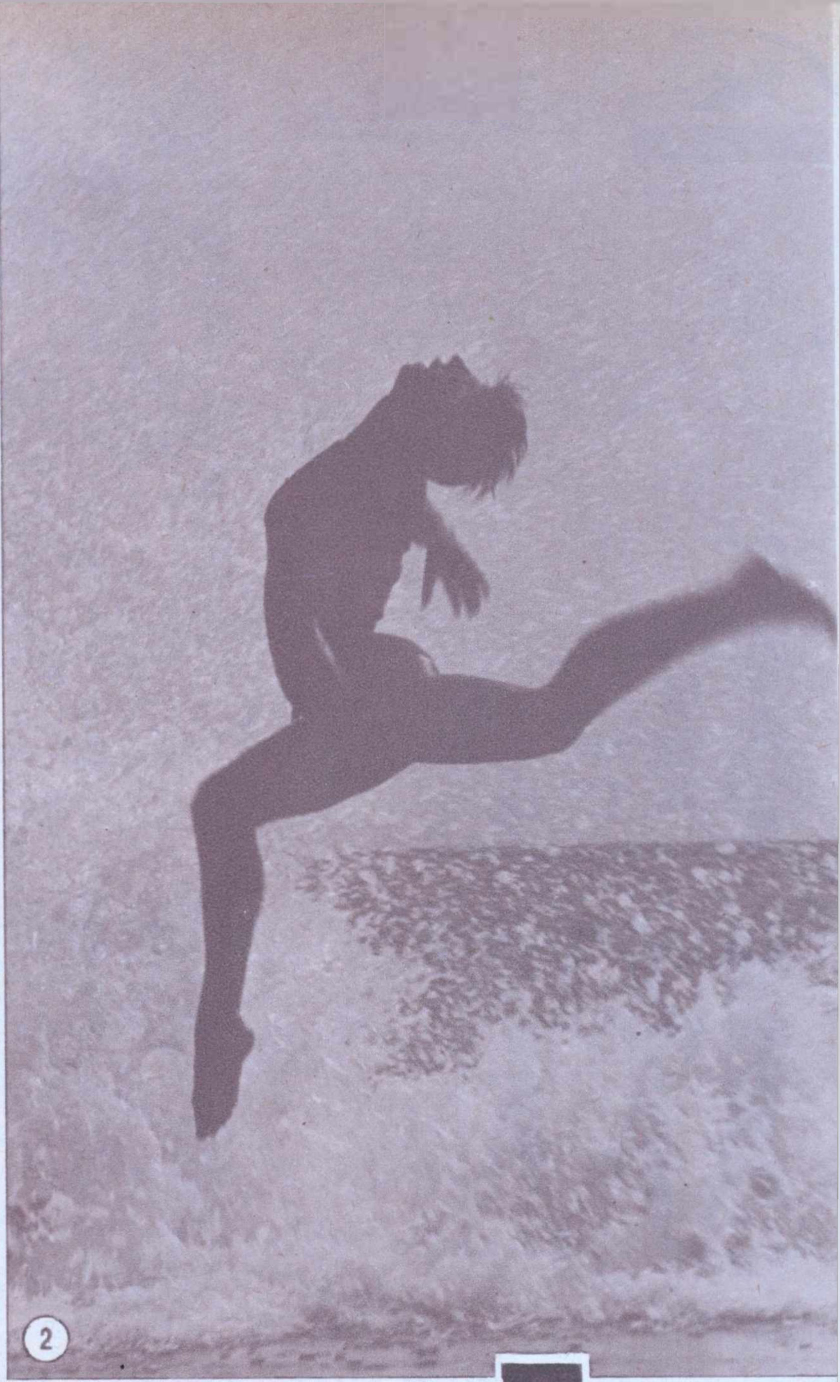
VIS SPULBERAT

În numai 2 minute şi 10 secunde, cu patru secunde deci mai mult decît în prima lor întîlnire (Chicago, 1962), Sonny Liston a confirmat pronosticurile şi şi-a scos din luptă şalangerul, Floyd Patterson. Totodată, el i-a spulberat fostului campion orice speranţă de a mai reintra în posesia titlului. Acum, Floyd ar fi în postura de solicitant, iar Liston nu va uita că a fost cu dibăcie împiedicat să boxeze ani de zile cu cel pe care-l puteţi acum vedea la podea. Uriaşa forţă a lui Liston va fi, probabil, multă vreme o piedică greu de trecut pentru eventualii candidaţi...

1

2

3

Marea cu farmecu
ei, trei gimnast
cu reale calităţi ş
un fotoreporte
amator inspirat
ne-au prilejuit publi
carea acestor ilustraţi
care, trebuie să recu
noaşteţi şi dv., îşi po
găsi oricînd loc în sa
lonul unei expoziţii d
fotografii artistice.

Cele trei gimnast
sînt, în ordine: ① IU
LIANA PODOREA
NU; ② ELENA CEAM
PELEA; ③ ELENA
TUTAN, component
ale lotului republica
de gimnastică.

Fotoreporterul amator
prof. ION MATE

GATA DE START

La ora la care apar rîndurile de față, lotul feminin de canotaj academic al țării noastre se află deja în febra startului, la Moscova, pe apele lacului Himki. Prezente permanent, în ultimii ani, în lupta directă pentru supremația continentală fetele noastre s-au situat cu regularitate pe locul II sau III în clasamentul pe națiuni, iar anul trecut au reușit pentru prima oară în istoria acestui sport, să cucerească o medalie de aur la Campionatele europene, prin echipajul de 4 + 1 rame: Lia Bulugioiu, Florica Ghiuzelea, Emilia Rigard, Ana Tamaș + Ștefania Borisov. Desigur, atenția se îndreaptă în primul rînd spre echipajul campion, care s-a pregătit cu și mai multă ardoare anul acesta, pentru a-și menține titlul cucerit la Grünau în toamna lui 1962. Așteptăm însă rezultate frumoase și de la celelalte echipaje care ne reprezintă, convinși fiind că atît sportivele pe care vi le prezentăm în fotografie cît și antrenorii lor — Ion Bulugioiu și Tudor Bompa — și-au concentrat toate forțele pentru a obține rezultate pe măsura condițiilor de care s-au bucurat în timpul pregătirii. Le urăm tuturor mult succes!

În fotografie, echipajele de schif 1, 4 + 1 rame, 4 + 1 vîsle și 8 + 1. În ambarcații, de la stînga spre dreapta, începînd din planul al doilea, Elena Diaconescu, Margareta Stoian, Mariana Limpede, Emilia Oros, Maria Trinks, Olimpia Bogdan, Viorica Moldovan, Magda Varga (8 + 1), Maria Drăghici, Florica Pirtea, Mitana Florea, Ileana Cutnic (4 + 1 vîsle), Ana Tamaș, Emilia Rigard, Florica Ghiuzelea, Lia Bulugioiu (4 + 1 rame) și Elena Bădulescu (schif 1). Cîrmacii sînt Ștefania Borisov (prezentă în barca de 4 + 1 rame) și Angela Păunescu (absentă din fotografie).

Foto: V. BAGEAC

43806

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie – București. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni – 15 lei; 6 luni – 30 de lei; 1 an – 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Lei 2,50

Ultimele zile ale vacanţei...

Foto: ION MIHĂICĂ

